

RAPORT Z WIZYTACJI

(ocena programowa)

dokonanej w dniach 15-16 marca 2014r. na kierunku pedagogika prowadzonym w na Wydziale Nauk Społecznych Gnieźnieńskiej Szkoły Wyższej Milenium w Gnieźnie na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym

przez zespół oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej w składzie:

przewodniczący: dr hab. Renata Stojcka - Zuber członek PKA

członkowie:

prof.zw.dr hab. Amadeusz Krause – członek PKA

dr hab. Roman Leppert – ekspert PKA

mgr Artur Gawryszewski – ekspert formalno – prawny

Maja Bednarzewska – przedstawiciel Parlamentu studentów RP

Krótką informacja o wizytacji

Polska Komisja Akredytacyjna po raz pierwszy oceniała jakość kształcenia na kierunku pedagogika w Gnieźnieńskiej Szkole Wyższej Milenium. Wizytacja dokonana z inicjatywy własnej PKA została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Raport Zespołu Oceniającego został opracowany na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, przeprowadzonej hospitacji zajęć, recenzji prac dyplomowych, spotkań z władzami uczelni, nauczycielami akademickimi i studentami oraz oglądu bazy dydaktycznej w której prowadzone są zajęcia dydaktyczne.

Załączniku nr 3)

Załącznik nr 1 Podstawa prawna wizytacji

Załącznik nr 2 Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego.

1.Koncepcja rozwoju ocenianego kierunku sformułowana przez jednostkę¹.

1) *Koncepcja kształcenia nawiązuje do misji Uczelni oraz odpowiada celom określonym*

Kierunek pedagogika jest prowadzony przez uczelnię od początku jej funkcjonowania, tj. od 2003 r. na poziomie studiów pierwszego stopnia w ramach Wydziału Pedagogiki w Gnieźnie, a od 2011 r. na poziomie studiów drugiego stopnia w ramach Wydziału Pedagogiki w Gnieźnie (Decyzja Ministra Edukacji Narodowej i Sportu nr DSW-3-4003-737/WB/03 z dnia 15 lipca 2003 r. – uprawnienie do prowadzenia wyższych studiów zawodowych na kierunku „pedagogika” w specjalnościach „edukacja wczesnoszkolna z terapią pedagogiczną”, „profilaktyka i terapia pedagogiczna” oraz „promocja zdrowia z arteterapią” dla GWSHM „Milenium” z siedzibą w Gnieźnie; Decyzja Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego nr MNiSW-DNS-WUN-6022-15235-2/KŁ/11 z dnia 20 lipca 2011 r. w

¹ Punkty 1 – 8 wraz z podpunktami odpowiadają kryteriom określonym w Statucie Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

sprawie nadania Wydziałowi Pedagogiki GWSHM „Milenium” z siedzibą w Gnieźnie uprawnienia do prowadzenia studiów drugiego stopnia na kierunku „pedagogika”). Od października 2013 r., w wyniku reorganizacji wewnętrznej struktury uczelni, kierunek pedagogika jest prowadzony w Gnieźnie w ramach Wydziału Nauk Społecznych, który przejął uprawnienia do prowadzenia kierunków od zlikwidowanych wydziałów: Wydziału Pedagogiki, Wydziału Zarządzania i Marketingu oraz Wydziału Nauk o Kulturze i Turystyce.

GSW Milenium określiła swoją misję , jak również strategię rozwoju , zarówno całej Uczelni, jak i Wydziału Nauk Społecznych, co znajduje odzwierciedlenie w takich dokumentach jak: „Jakie Milenium w Gnieźnie. Zapis w dokumencie wewnętrznym misji Uczelni”, Strategia rozwoju Gnieźnieńskiej Szkoły Wyższej Milenium na lata 2013-2018, „Strategia rozwoju Wydziału Nauk Społecznych Gnieźnieńskiej Szkoły Wyższej Milenium na lata 2013 – 2018” .

Misją Uczelni – opracowaną przez jej Założyciela- jest *„systematyczne wdrażanie studentów do sprawnego i skutecznego funkcjonowania w rzeczywistości społecznej i zawodowej- teraz, ale przede wszystkim w dającej się przewidzieć przyszłości.”* Niezbywalnymi cechami tak określonej misji jest: nastawienie na kształcenie perspektywne, promujące postawy aktywne, samodzielne, i twórcze, otwartość i przyjazność_wobec studentów, dbałość o wysoką jakość kształcenia, otwartość na innowacje, współpraca ze środowiskiem lokalnym, dbałość o rozwój uczelni i pracowników. Realizacja misji, jak założono, ma zmierzać do wykształcenia absolwenta nastawionego prorozwojowo, aktywnego, samodzielnego, otwartego na innowacje, mobilnego zawodowo, kreatywnego, zdolnego do tworzenia własnych, niezależnych poglądów, kierującego się w życiu racjonalnymi przesłankami, odpornego na stres, empatycznego, przyjmującego *„trwałą postawę prorodzinną”*.

Misja Uczelni znajduje swoje odzwierciedlenie w strategii rozwoju Wydziału Nauk Społecznych (przyjętej uchwałą nr 14 (95)/2013 Senatu Gnieźnieńskiej Wyższej Szkoły Milenium z dnia 13 grudnia 2013r. w sprawie weryfikacji i przyjęcia strategii rozwoju Wydziału Nauk Społecznych oraz Wydziału Zamiejscowego w Wągrowcu) , w której wyznaczone zostały następujące cele: rozwój działalności naukowej, stabilizacja kadry naukowo – dydaktycznej, dywersyfikacja działań i przychodów, współpraca partnerska z interesariuszami zewnętrznymi oraz informatyzacja uczelni.

Wyrazem realizacji misji uczelni w ramach kierunku pedagogika jest: *„wprowadzenie nowych specjalności kształcenia oraz modyfikacja dotychczasowych (w ramach kierunku pedagogika), z uwzględnieniem potrzeb i oczekiwań rynku pracy, przykładem jest m. in. uruchomienie specjalności poradnictwo i pomoc psychologiczno - pedagogiczna, doprecyzowanie kompetencji absolwenta każdej ze specjalności kierunku pedagogika w obszarze weryfikowalnych efektów kształcenia i zagwarantowanie ich realizacji w ramach WSZJK,- otwarcie kierunku na lokalne środowisko, współpraca z instytucjami i organizacjami w środowisku lokalnym, zarówno w zakresie kształtowania koncepcji kształcenia, jak i jej realizacji poprzez praktyki zawodowe i zajęcia terenowe w instytucjach, wspólne inicjatywy i imprezy, zaktywizowanie studentów poprzez funkcjonowanie Studenckiego Koła Naukowo-Samokształceniowego „Pasjonat”, którego członkami są studenci kierunku pedagogika oraz Samorządu Studenckiego, w którym najbardziej aktywnymi są studenci pedagogiki, kształtowanie u studentów postaw kreatywności i przedsiębiorczości, w aspekcie adaptacji do aktualnego stanu rynku pracy, w tym przez działania Biura Karier,- kształtowanie u studentów zgodnych z misją kompetencji humanistyczno-menedżerskich, m. in. poprzez włączenie do programu z jednej strony zajęć warsztatowych, treningów z obszaru umiejętności interpersonalnych, a z drugiej przedmiotu Przedsiębiorczość w oświacie, przygotowującego do podjęcia własnej działalności gospodarczej,*

pełnienia funkcji menadżerskich, kształcenie studentów przygotowanych do pracy po studiach: wzmocnienie związków uczelni z otoczeniem społecznym, w szczególności ze szkołami, przedsiębiorstwami, instytucjami otoczenia biznesu, jednostkami samorządu terytorialnego, w których studenci odbywają praktyki, prowadzenie systematycznej ewaluacji pracy nauczycieli akademickich, ankietyzacja studentów prowadzona co semestr dotycząca wybranych obszarów pracy nauczycieli akademickich, analiza wyników przez dziekana, podawanie ich do wiadomości poszczególnym wykładowcom.”

Przyjęta koncepcja kształcenia na kierunku pedagogika ze specjalnościami: edukacja elementarna z terapią pedagogiczną (rekrutacja 2011/2012, 2012/2013, 2013/2014) resocjalizacja i bezpieczeństwo publiczne (rekrutacja 2013/2014), poradnictwo i pomoc psychologiczno-pedagogiczna (rekrutacja 2013/2014), resocjalizacja z profilaktyką społeczną (rekrutacja 2012/2013, 2011/2012), psychopedagogika (rekrutacja 2012/2013, 2011/2012), Pedagogika społeczna w zakresie bezpieczeństwa publicznego i edukacji dla bezpieczeństwa (rekrutacja 2012/2013, 2011/2012); doradztwo zawodowe i personalne (rekrutacja 2011/2012) - nawiązuje do misji Uczelni oraz odpowiada celom strategicznym rozwoju Wydziału Nauk Społecznych.

Biorąc pod uwagę zaproponowane przez Uczelnię specjalności, należy stwierdzić, że oferta edukacyjna charakteryzuje się dość dużą różnorodnością, ale niestety nie w każdym przypadku proponowane specjalności gwarantują uprawnienia zapowiadane przez Uczelnię w sylwetce absolwenta oraz realizację kierunkowych efektów kształcenia (np. Pedagogika społeczna w zakresie bezpieczeństwa publicznego i edukacji dla bezpieczeństwa).

Innowacyjność kształcenia jest niezauważalna, ponieważ proces kształcenia prowadzony jest w sposób tradycyjny. Wskazany przez Uczelnię e – learning nie spełnia wymagań prawa i sprowadza się do przekazywania studentom materiałów dydaktycznych. Jest więc zwykłą internetową korespondencją nauczyciela ze studentami.

- 2) Wewnętrzni i zewnętrzni interesariusze uczestniczą w procesie określania koncepcji kształcenia na danym kierunku studiów, w tym jego profilu, celów, efektów oraz perspektyw rozwoju.

Nie jest wiadomo, czy w tworzeniu koncepcji brali udział nauczyciele akademicy. Uczelnia poinformowała, że koncepcja, a szczególnie efekty kształcenia były przedmiotem licznych dyskusji, zarówno władz uczelni, jak też kierowników merytorycznych poszczególnych specjalności. Dyskusje te nie znajdują jednak żadnego udokumentowania, ani potwierdzenia w rozmowach prowadzonych z pracownikami Wydziału.

Z rozmów przeprowadzonych z przedstawicielami samorządu wynika , że byli oni angażowani w proces tworzenia koncepcji. Część działań w tym zakresie miał – ich zadaniem - charakter nieformalny – spotykali się oni ze studentami, którzy przedstawiali swoje postulaty, zgłaszali uwagi, i na tej podstawie samorząd studentów prowadził rozmowy z władzami Uczelni i Wydziału. Informacje te nie uzyskały potwierdzenia na spotkaniu ze studentami, którzy nie wiedzieli nawet co to są efekty kształcenia i gdzie one się znajdują. Trudno więc przyjąć, że zgłaszali jakiegokolwiek postulaty w ich sprawie, bądź też uczestniczyli w ich współtworzeniu czy opiniowaniu.

Przedstawiciele samorządu poinformowali także, że studenci opiniują plany i programy studiów. Ich opinia jest podstawą do podejmowania przez samorząd stosownej uchwały. Informacja ta, także nie znalazła potwierdzenia na spotkaniu ZO ze studentami. Należy więc przyjąć, że aktywnie stara się działać samorząd studencki. Jego wysiłki w sprawie aktywizacji całej społeczności nie zawsze kończą się sukcesem.

Odnosząc się zaś do udziału interesariuszy zewnętrznych, to należy stwierdzić, iż ich udział jest udokumentowany. Opinię, w formie ankiety, dotyczącej przygotowywanych efektów kształcenia przekazało 23 instytucje, a mianowicie: Centrum Kultury, Sportu i Promocji w Pyzdrach, Gimnazjum w Kłęcku, Urząd Gminy i Miasta Pyzdry, Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pyzdrach, Niepubliczne Przedszkole „Słoneczko” z oddziałami integracyjnymi we Wrześni, Ochotnicze Hufce Pracy, Młodzieżowe Centrum Kariery w Gnieźnie, Ochotnicze Hufce Pracy, 15-41 Hufiec Pracy w Kłęcku, Poradnia Leczenia Uzależnień i Współuzależnień Centrum ”U” we Wrześni, Środowiskowy Dom Samopomocy w Pietrzykowie, PCPR we Wrześni, Przedszkole Niepubliczne „Miś Uszatek” we Wrześni, Samorządowa Szkoła Podstawowa w Górnych Grądach, Samorządowa Szkoła Podstawowa w Lisewie, Samorządowa Szkoła Podstawowa we Wrąbczynkowskich Holendrach, Stowarzyszenie „Wielkopolscy Bieganie” w Bieganowie, Stowarzyszenie Młodych Wielkopolan, Regionalne Centrum Wspierania Inicjatyw Obywatelskich w Gnieźnie, Straż Miejska we Wrześni, Urząd Miasta i Gminy we Wrześni, Stowarzyszenie Oświaty Społecznej, Warsztat Terapii Zajęciowej w Rudzie Komorskiej, Grupa Odnowy Wsi Wszembórz, Zespół Szkolno-Gminny w Szczytnikach Duchownych, Zespół Szkolno-Przedszkolny, Publiczne Samorządowe Gimnazjum w Pyzdrach, Zespół Szkół Zawodowych Nr 2 we Wrześni, WEXEL s. j. P. Mikołajewski, M. Zaporowski w Psarach Małych. Zdaniem Władz Uczelni opinie oraz uwagi interesariuszy zostały wykorzystane przy projektowaniu programów kształcenia zgodnie z KRK, efektów kształcenia, praktyk zawodowych oraz ich doskonaleniu. W dokumentacji uczelni znajdują się zarówno ankiety odesłane przez w/w instytucje, jak i wskazania, będące analizą tych ankiet.

Ocena końcowa 1 kryterium ogólnego² w pełni

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) Opracowana koncepcja kształcenia na kierunku pedagogika nawiązuje do misji Uczelni oraz odpowiada celom określonym w strategii rozwoju Wydziału Nauk Społecznych, który prowadzi oceniany kierunek.**
- 2) W tworzeniu koncepcji kształcenia brali udział interesariusze zewnętrzni .
Udział nauczycieli akademickich i studentów nie jest możliwy do stwierdzenia.**

2.Spójność opracowanego i stosowanego w jednostce opisu zakładanych celów i efektów kształcenia dla ocenianego kierunku oraz system potwierdzający ich osiągnięcie.

² według przyjętej skali ocen: wyróżniająco, w pełni, znacząco, częściowo, niedostatecznie;

- 1) *Zakładane przez jednostkę efekty kształcenia odnoszące się do danego programu studiów, stopnia i profilu, kształcenia są zgodne z wymogami KRK oraz koncepcją rozwoju kierunku; zakładane efekty kształcenia na kierunkach o profilu praktycznym uwzględniają oczekiwania rynku pracy lub wymagania organizacji zawodowych, umożliwiające uzyskanie uprawnień do wykonywania zawodu, a na kierunkach o profilu ogólnoakademickim wymagania formułowane dla danego obszaru nauki, z której kierunku się wywodzi; opis efektów jest publikowany.*

Jednostka deklaruje, że program studiów na kierunku pedagogika został stworzony tak, aby sprostać wymogom zawartym w Krajowych Ramach Kwalifikacji. Jednym z dokumentów, który ma to potwierdzać jest matryca pokrycia efektów obszarowych w odniesieniu do nauk humanistycznych i nauk społecznych. Problemem jest jednak to, że na podstawie konstrukcji przedmiotowych efektów kształcenia i częstego przypisywania ich nawet do kilkudziesięciu efektów kierunkowych ta matryca traci wiarygodność.

Zakładane efekty kształcenia odnoszą się do programu studiów pedagogika, studia pierwszego i drugiego stopnia. **Wątpliwości budzi zgodność efektów kształcenia z profilem na studiach pierwszego stopnia.** Jednostka przyjmując profil praktyczny powinna opracować efekty kształcenia dla tego profilu. Analiza przyjętych efektów kształcenia wykazała jednak, że jednostka jedynie **nieznacznie zmodyfikowała efekty ogólnoakademickie i w niewystarczający sposób dostosowała je do przyjętego profilu.** I tak w zakresie wiedzy 19 efektów jest dosłownie przepisanych z wzorcowych efektów profilu ogólnoakademickiego, z tym, że w trzech miejscach dopisano „zorientowane na zastosowanie praktyczne w działalności pedagogicznej”. Ponadto dopisano dwa efekty- 20 i 21, które nie wnoszą istotnych treści praktycznych zgodnych z profilem.

Praktycznie nie ma też różnicy pomiędzy przyjętymi efektami w zakresie umiejętności z wzorcowymi efektami dla profilu ogólnoakademickiego, jedyna różnica dotyczy efektu 16, w którym określono umiejętności językowe, oraz efektu 10 mówiącego o wdrażaniu praktycznych rozwiązań pedagogicznych. Te nieznaczne zmiany nie mają wpływu na określenie profilu praktycznego. W sferze umiejętności powinny one w sposób znaczący odbiegać od profilu ogólnoakademickiego.

Sumując należy stwierdzić, iż **efekty kształcenia przyjęte dla kierunku pedagogika, studia pierwszego stopnia o profilu praktycznym, w zdecydowanej mierze nie różnią się od profilu ogólnoakademickiego.** Nie zostały uwzględnione w nich oczekiwania rynku pracy i pracodawców. Szczególnie ich brak widoczny jest w efektach kształcenia w zakresie umiejętności. Jako nieprawidłowość należy ocenić przewagę efektów z wiedzy nad efektami umiejętności na studiach o profilu praktycznym.

Przyjęcie efektów kształcenia dla profilu ogólnoakademickiego i odniesienie ich do obszarowych efektów kształcenia dla profilu praktycznego jest nieprawidłowe, a tym samym niezgodne z wymaganiami KRK. (przykład: K_W12 –*ma wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice, a w szczególności o problemach badawczych, metodach technikach czy narzędziach badawczych; zna podstawowe tradycje paradygmatyczne w badań społecznych, z których wywodzą się poszczególne metody; został odniesiony do S1P_W09- ma wiedzę na temat wybranych struktur i instytucji społecznych oraz rodzajów więzi społecznych i ich historycznej ewolucji; czy K_W15 – ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej i pomocowej – odniesiony do S1P_W04 –*zna rodzaje więzi społecznych w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów i rządzące nimi prawidłowości; i inne)**

Na studiach II stopnia, kierunek pedagogika, realizowany jest profil ogólnoakademicki. Uczelnia zgodnie z obowiązującym prawem przyjęła dla tego profilu wzorcowe efekty kształcenia. Nie budzą one zastrzeżeń.

Analiza przedmiotowych efektów kształcenia nie pozwala na stwierdzenie, czy są one spójne z przyjętymi efektami kierunkowymi. Problemem jest bowiem nieprawidłowy sposób przypisywania efektów przedmiotowych do efektów kierunkowych, ponieważ ten sam efekt jest przypisany zarówno do umiejętności, wiedzy, jak i kompetencji. Jest to bardzo nieczytelne i miejscami niezasadne. Nie można mylić wiedzy z umiejętnością. Ponadto efektom przedmiotowym przypisano niekiedy po kilkanaście efektów kierunkowych (np.przedmiot: Przedsiębiorczość w oświacie), co w kontekście założeń programowych, nie jest możliwe do osiągnięcia.

Przykładem nieprawidłowości w zakresie przyjętych efektów kształcenia jest specjalność „resocjalizacja i bezpieczeństwo publiczne”. **Uczelnia wskazała kierunkowe efekty dla pedagogiki, w których nie ma żadnych efektów z zakresu bezpieczeństwa publicznego.** Należy zaznaczyć, że macierz pokrycia efektów kształcenia dokumentuje, iż na tej specjalności realizowane są wyłącznie efekty z pedagogiki.

Nie można też sprawdzić, czy efekty kształcenia spełniają wymagania rynku pracy, gdyż nikt tych oczekiwań nie badał. W przypadku poszczególnych efektów przedmiotowych zastosowano jedynie wymogi wynikające ze standardów kształcenia nauczycieli, a w przypadku pozostałych specjalności, wymogi przygotowania pedagogicznego. Wymogi te są spełnione.

Analiza szczegółowych efektów kształcenia i celów pozwala na stwierdzenie, że są one kompatybilne z efektami kierunkowymi. Oznacza to, że przynajmniej teoretycznie, poprzez szczegółowe cele kształcenia jest możliwe osiągnięcie efektów kierunkowych i przedmiotowych. Teoretycznie - gdyż sposób przyporządkowania efektów przedmiotowych do kierunkowych uniemożliwia jakąkolwiek weryfikację tego faktu.

Praktyki zawodowe pozwalają tylko w części na osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, czego powodem jest zbyt mała liczba godzin przeznaczonych na ich realizację- zwłaszcza w kontekście profilu praktycznego - jak również nie zawsze prawidłowy dobór ich miejsc.

Analiza modułów przedmiotowych na studiach drugiego stopnia w kontekście oceny realizowanych efektów kształcenia pozwala na wysuniecie podobnych zastrzeżeń, jak w przypadku studiów pierwszego stopnia. Przede wszystkim chodzi o brak rozróżnienia efektów przedmiotowych w obszarze wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Oznacza to, że pojedynczy efekt przedmiotowy może być przypisany jednocześnie do wiedzy i do umiejętności społecznych czy kompetencji. W wielu przedmiotach nie pozwala to na stwierdzenie, jaki rodzaj efektu jest realizowany, a w niektórych jest to przypisanie błędne. Przykładem przedmiot „Metodologia badań społecznych”, efekt EK10: „*analizuje wyniki badań, wykazuje możliwości ich zastosowania w praktyce*”- przypisano do efektów kierunkowych, K_W04, K_U05, K_U06. ; „Andragogika”, efekt EK3 – *wykaże umiejętność*, odniesiono do K_U02, K_U09, K_W12; „Pedagogika ogólna”, efekt EK_7 – *dąży do*

nawiązania osobowej relacji z uczestnikami relacji wychowawczej- odniesiono do :K_W07, K_W15, K_U11, K_K02, K_K04, K_K06.

Ponadto, w niektórych przedmiotach kierunkowych (podobnie jak na pierwszym stopniu) przypisano efekty przedmiotowe nawet do kilkudziesięciu efektów kierunkowych! („Pedagogika ogólna” realizuje 9 efektów przedmiotowych **przypisanych do 41 efektów kierunkowych**; „Pedeutologia” siedem efektów przedmiotowych przypisano **do 31 efektów kierunkowych**; „Seminarium dyplomowe” 9 efektów **przypisano do 30 efektów kierunkowych**; „Polityka społeczna” 6 efektów **przedmiotowych przypisano do 33 efektów kierunkowych**). **Przypisanie efektów przedmiotowych do tak dużej liczby efektów kierunkowych jest niezasadne i niemożliwe do realizacji.**

Jak wspomniano wyżej, ZO na podstawie spotkania ze studentami stwierdził, że nie znają oni pojęcia „efekty kształcenia”, mają bardzo ogólne wyobrażenie o tym, jak wygląda sylwetka absolwenta kierunku „pedagogika”, nie zagłębiali się w zagadnienia związane z osiągnięciem konkretnych umiejętności, wiedzy czy kompetencji.

Sylabusy przedmiotów i efekty kształcenia są dostępne na stronie internetowej Jednostki.

Sylwetkę absolwenta dla cyklu przed 2012 określono zgodnie ze obowiązującymi standardami kształcenia z 2007 roku.

W uczelni oddzielnie określono procedurę dyplomowania dla studiów II stopnia. Pomiędzy szeregiem poprawnych kryteriów podaje się wymóg pracy teoretyczno-empirycznej z częścią metodologiczną. To pozytywne odróżnienie procedury dyplomowania na pierwszym i drugim stopniu na wizytowanej Uczelni.

Jednostka nie prowadzi kształcenia na odległość, gdyż nie spełnia wymogów takiego kształcenia. Jednakże w jednostce mylnie przyjęto założenie, że przekazywanie treści do samokształcenia dla studentów drogą elektroniczną, jest kształceniem na odległość.

2) *Efekty kształcenia danego programu zostały sformułowane w sposób zrozumiały i są sprawdzalne.*

Efekty są sformułowane w sposób zrozumiały i poprawny. Są to w zdecydowanej mierze efekty wzorcowe dla kierunku pedagogika i ich konstrukcja nie budzi zastrzeżeń. Sprawdzalność kompetencji społecznych jest możliwa w sposób ograniczony, lecz nie wynika to z ich nieczytelności, lecz z samego faktu, iż część efektów kształcenia z zakresu kompetencji społecznych nie jest kontrolowanych w warunkach akademickich (łącznie z praktyką zawodową) i jest niesprawdzalna. W tym przypadku weryfikowane są jedynie deklaracje posiadania kompetencji, lecz nie one same.

Problemem jest sprawdzalność efektów kształcenia w zakresie wiedzy i umiejętności, zarówno na pierwszym, jak i drugim stopniu studiów. Jednostka nie zdecydowała się na przyjęcie wystandaryzowanego systemu weryfikacji efektów kształcenia. **Sprawdzalność efektów uniemożliwia praktycznie sposób przypisania efektów przedmiotowych do efektów kierunkowych.** Przypisano je bowiem bez podziału na zakres wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. W praktyce oznacza to, że do każdego efektu przedmiotowego przypisano efekty ze wszystkich trzech zakresów. W licznych przypadkach kilka efektów

przedmiotowych przypisane jest do kilkudziesięciu efektów kierunkowych. Przyjmując nawet, że uda się weryfikacja efektów przedmiotowych i tak nie będzie wiadomo, które z tak ogromnej liczby kierunkowych efektów kształcenia zrealizowano, a które nie. **W sposobach weryfikacji przedmiotowych efektów kształcenia nie ma możliwości weryfikacji osiągnięcia efektów kierunkowych.** Jednostka zakłada jedynie, że osiągnięcie efektów przedmiotowych gwarantuje realizację efektów kierunkowych. Nie można jednak tego określić na podstawie przyjętych przez Jednostkę metod weryfikacji efektów przedmiotowych. Tak więc zakres osiągania efektów kierunkowych pozostaje w sferze domniemania.

3) Jednostka stosuje przejrzysty system oceny efektów kształcenia, umożliwiający weryfikację zakładanych celów i ocenę osiągania efektów kształcenia na każdym etapie kształcenia; system ten jest powszechnie dostępny.

Jednostka stosuje tradycyjny system weryfikacji efektów kształcenia, na który składają się egzaminy pisemne i ustne, testy pisemne, prace zaliczeniowe, przygotowanie zdań praktycznych. Są one przejrzyste, jednak nie jednorodne. Znaczy to, że każdy nauczyciel dla swojego przedmiotu określa specyficzne sposoby weryfikacji.

Analiza prac etapowych pozwala stwierdzić, że stosowane metody weryfikacji efektów kształcenia tak naprawdę weryfikują głównie wiedzę. W wielu przypadkach stosowana jest jako forma zaliczenia, praca na zadany temat. Prace tego typu najczęściej nie weryfikują zakładanych efektów kształcenia. Przykładem przedmiot „Praca socjalna”, na którym, praca na temat pomocy społecznej w danej gminie czy powiecie, nie weryfikuje efektów przedmiotowych. Oznacza to, że przyjęcie jednego kryterium oceny osiągnięcia zakładanych efektów dla wielu efektów przedmiotowych prowadzi do niepoprawnej weryfikacji efektów kształcenia. W testach i egzaminach, które weryfikują kilka efektów jednocześnie, nie ma rozróżnienia na poszczególne efekty w zakresie wiedzy, umiejętności czy kompetencji społecznych. Nie ma też podanych kryteriów zaliczenia testu czy egzaminu. Podane kryteria oceny nie wyjaśniają co ma oznaczać znakomita, bardzo dobra, zadowalająca, niezadowalająca wiedza i umiejętności (wskazane kryteria oceny w sylabusach).

Są też przedmioty, na których efekt weryfikuje praca zaliczeniowa polegająca na streszczeniu artykułu. Przykładem przedmiot „Pedagogika specjalna”, na którym efekt przedmiotowy 7 „Zna cechy rozwojowe wybranych niepełnosprawności, potrafi wymienić rodzaj metod i ćwiczeń stymulujących...” ma być właśnie weryfikowany taką pracą. To oczywiście fikcja. Taka praca nie może weryfikować efektu 7.

Innym przykładem jest przedmiot „Polityka społeczna”, w sylabusie którego, w sposobach weryfikacji efektów podano zaliczenie z oceną. Zaliczeniem jest jednak referat, praca na temat wybranego problemu polityki społecznej. Ta forma widnieje jednak w sylabusie jako uzupełnienie weryfikacji. Praca na temat... absolutnie nie weryfikuje zakładanych efektów kształcenia wskazanych w karcie przedmiotu. Podobne nieprawidłowości stwierdzono również w innych przedmiotach np. „Współczesne problemy socjologii”, „Socjologia”, i inne.

W sposobach weryfikacji efektów kształcenia często nie ma informacji na temat różnicowania zakładanych efektów kształcenia. Najczęściej jest to weryfikacja łączna poprzez egzamin czy

zaliczenie z oceną, ewentualnie prace zaliczeniową. Mając na uwadze, że w efektach przedmiotowych nie rozróżnia się wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, należy przyjąć, że nie rozróżnia się ich też podczas weryfikacji. To zbyt uproszczenie, które nie gwarantuje weryfikacji efektów kształcenia. Przykładem przedmiot „*Współczesne koncepcje filozofii i etyki*” (II stopień), gdzie 6 efektów przedmiotowych ma weryfikować referat.

Podczas programowej oceny jakości kształcenia na kierunku „pedagogika” poddano oglądowi dokumentację dotyczącą weryfikacji oceny/efektów kształcenia (protokoły egzaminacyjne, karty okresowych osiągnięć studenta, dyplomy wraz z suplementami) która jest przechowywana w teczkach studentów (absolwentów), i jest sporządzana zgodnie z obowiązującymi przepisami Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie dokumentacji przebiegu studiów z dnia 14 września 2011 r. (Dz. U. Nr 201, poz. 1188). Teczki akt osobowych studenta przechowuje się w archiwum uczelni przez okres 50 lat (zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia).

Przyczyny i rozmiar odsiewu

Rok ukończenia (rekrutacja)		2010/2011 (rek. 2009/2010)			2012/2013 (rek. 2010/2011)			2012/2013 (rek. 2011/2012 MGR)	
Rok studiów Przyczyna odsiewu		I	II	III	I	II	III	I	II
		36	3	1	22	1	0	19	-
Rezygnacja Skreślenia	Czesne	4	1	5	7	2	2	2	-
	nie zaliczenie semestru	4	1	3	3	0	3	1	2
	Inne	-	-	-	-	-	-	-	-
Ogółem		44	5	9	32	3	5	22	2
		58			40			24	

Przyczyny odsiewu są w przeważającej mierze natury ekonomicznej i nie mają wpływu na doskonalenie procesu kształcenia.

Uczelnia nie posiada wystandaryzowanego systemu mierzenia efektów kształcenia. Bardzo fragmentaryczna dokumentacja mierzenia efektów kształcenia na poszczególnych etapach nie pozwala na kompleksową ocenę tego systemu. Z przeglądu prac etapowych wynika, iż nie weryfikują one w dostatecznym stopniu zakładanych efektów kształcenia. Wyklucza to też proces dyplomowania, w którym dla profilu praktycznego studiów pierwszego stopnia przyjęto realizację prac teoretycznych, najczęściej pozbawionych jakichkolwiek podstaw metodologicznych.

Jednostka szczegółowo określiła zasady prowadzenia procesu dyplomowania, w tym prowadzenia egzaminu dyplomowego. Podstawowe warunki przygotowania i złożenia pracy dyplomowej, warunki przebiegu egzaminu dyplomowego oraz warunki ukończenia studiów określa Regulamin studiów pierwszego i drugiego stopnia w Gnieźnieńskiej Szkole Wyższej Milenium (wprowadzony Uchwałą nr 2 (67)/2012 Senatu Gnieźnieńskiej Szkoły Wyższej Milenium z dnia 30 marca 2012 roku). Do wiadomości studentów oraz ich promotorów podane są również szczegółowe zasady przygotowania prac dyplomowych, wzory pierwszej strony pracy i oświadczenia o samodzielnym przygotowaniu pracy oraz zakres tematyczny egzaminu dyplomowego. Od bieżącego roku akademickiego, przed dopuszczeniem do egzaminu dyplomowego, prace dyplomowe będą weryfikowane przez system antyplagiatowy „Plagiat.pl”. Terminy egzaminów oraz skład komisji egzaminacyjnych ustala dziekan WNS po konsultacji z nauczycielami akademickimi prowadzącymi określone seminaria dyplomowe i wprowadza poprzez kolejne rozporządzenia. Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym. Student na egzaminie otrzymuje minimum 3 pytania:

1. pierwsze pytanie z zakresu kierunku studiów student losuje z listy pytań zweryfikowanych przez dziekana, a konsultowanych z nauczycielami akademickimi prowadzącymi zajęcia na kierunku pedagogika,
2. drugie pytanie zadaje promotor (powinno ono nawiązywać do treści pracy, w tym do tematyki danej specjalności studiów),
3. trzecie pytanie zadaje recenzent (powinno ono nawiązywać do treści pracy, w tym metodyki pracy lub jej wyników).

Ogłoszenie wyników egzaminu następuje w dniu egzaminu, według procedury przyjętej każdorazowo przez komisję. Proces dyplomowania jest opisany w regulaminie studiów i powinien on być włączony w weryfikację efektów kształcenia.

W sensie formalnym - to jest zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie warunków jakie muszą być spełnione, aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (z dnia 25.09.2007r. i z dnia 2 .11.2011r.) - Uczelnia nie prowadzi kształcenia na odległość.

4) Jednostka monitoruje kariery absolwentów na rynku pracy, a uzyskane wyniki wykorzystuje w celu doskonalenia jakości procesu kształcenia.

Pierwsze badania losów absolwentów wykonano metoda ankietową w październiku 2012 roku. W badaniach uczestniczyło 389 absolwentów. Wykorzystano wyniki tych badań do opracowania zbiorczego. Pytania dotyczyły potwierdzenia słuszności decyzji o podjęciu studiów na kierunku pedagogika, zajmowanej pozycji na rynku pracy, motywów wyboru studiów i ich powiązaniu z pracą zawodową, czasu zatrudnienia, okresu bez pracy, dodatkowego wykształcenia, wykonywanych czynności zgodnych z wykształceniem. Uczelnia wykonuje też badania telefoniczne, zadając podobne pytania, jak w ankiecie.

System monitorowania losów absolwentów nie jest do końca poprawny, ponieważ wątpliwości budzą pytania, jakie uczelnia zadaje w badaniach ankietowych i telefonicznych. Odnoszą się one głównie do sytuacji zawodowej absolwentów, praktycznie brak w nich konkretnych pytań dotyczących jakości kształcenia i jego oceny z perspektywy czasu. Brak też w dokumentacji informującej, w jaki sposób badania te są wykorzystywane. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że nie są one wykorzystywane do procesu doskonalenia jakości kształcenia. Nawet jeśli w przyszłości Uczelnia chciałaby wykorzystać te badania do poprawy jakości kształcenia, to przydatność zebranego materiału empirycznego jest znikoma. W tym przypadku należy też zauważyć, że nie ma żadnych prób ewaluacji efektów kształcenia pod kątem uzyskanych wyników badania losów absolwentów. Jedynym pytaniem jakie można uznać za ewaluacyjne w stosunku do efektów kształcenia jest *„Na co Państwa zdaniem Uczelnia powinna kłaść największy nacisk w procesie kształcenia?”* Zdecydowana liczba odpowiedzi wskazuje na umiejętności praktyczne. Te odpowiedzi nie znalazły odzwierciedlenia w tworzeniu kierunkowych efektów kształcenia lub nawet prób ich ewaluacji.

Według deklaracji Jednostki, każdy nauczyciel jest zobowiązany do rozliczenia się z realizacji efektów kształcenia przypisanych konkretnemu przedmiotowi. W kartach poszczególnych przedmiotów zawarto informacje na temat planowanych metod i narzędzi dydaktycznych prowadzących do uzyskania zakładanych dla przedmiotu efektów, a także sposobów weryfikacji tych efektów oraz kryteriów oceny. Te deklaracje uczelni wydają się bez pokrycia. Jak wykazała analiza sposobów weryfikacji przedmiotowych efektów kształcenia, metody stosowane przez nauczycieli są nieefektywne lub są źle zastosowane. Potwierdza to również ocena większości prac etapowych.

Problemem w weryfikowaniu efektów kształcenia podczas procesu dyplomowania na studiach pierwszego stopnia są przyjęte przez Uczelnię w WSZJK zapisy o teoretycznym charakterze pracy dyplomowej. **Analiza prac, jak również karty przedmiotu pozwala na stwierdzenie, że efekty kształcenia realizowane poprzez seminarium dyplomowe mogą nie zostać osiągnięte.** Zrezygnowanie de facto z prac badawczych na rzecz pseudo monografii teoretycznych, bez części metodologicznej, będących zbiorem poglądów z literatury na dany temat (często głównie z internetu) jest nieporozumieniem i nie może stanowić pracy dyplomowej. **Jeśli praca nie ma charakteru badawczego nie są realizowane zakładane efekty badawcze, a tym bardziej weryfikowane. Analiza dokumentacji wskazuje, że teoretyczne prace dyplomowe nie tylko są, ale i będą realizowane. Przyjęte procedury dyplomowania dotyczą bowiem także kształcenia zgodnego z KRK (dla realizowanego kształcenia – i wg standardów i wg KRK- przedstawiono jedna procedurę dyplomowania).**

Analiza prac dyplomowych studiów pierwszego stopnia wylosowanych przez zespół potwierdziła ich **katastrofalnie niską jakość. Nie ma zatem mowy o tym, by proces dyplomowania wieńczył proces nabywania efektów na wizytowanym kierunku. Jego znaczenie dla kształtowania sylwetki absolwenta należy określić jako znikome.**

Załącznik nr 4 Ocena losowo wybranych prac etapowych oraz dyplomowych

Wybrane do oceny prace etapowe, należy ocenić negatywnie. Powodem takiej oceny są następujące przesłanki: niezgodność rodzaju przedstawionych prac ze wskazanymi w sylabusach, brak kryteriów oceny, a tym samym brak odniesienia do kryteriów wskazanych w sylabusach, brak związku pomiędzy pracami etapowymi a weryfikowanymi efektami kształcenia.

Na piętnaście losowo wybranych prac dyplomowych cztery zostały ocenione niedostatecznie (w tym jedna jest zjawiskiem kuriozalno – niedopuszczalnym, jej tytuł to „Anna Dostojewska jako żona pisarza”), siedem na dostatecznie, trzy na ocenę dobrą, a jedna na dobrą plus. Powtarzalnymi błędami prac jest niewłaściwie dobrana literatura (zbyt stara), bazowanie na netografii, błędy w metodologii badań własnych i infantylizm analizy wyników badań. Można mieć przekonanie, że promotorzy nie sprawują właściwego nadzoru nad powstającymi pracami. Potwierdzeniem są recenzje, które w rzeczywistości szkoły wyższej uznać należy za karygodne. Odnoszą się one zwykle do spisu treści i są pozbawione uzasadnienia wystawianych ocen. Niektóre z nich, zamknięte w pojedynczych słowach czy zdaniach są nieczytelne. Może to sugerować, że ani promotor, ani recenzent nie zna treści ocenianej pracy, w związku z czym nie jest w stanie napisać recenzji merytorycznej.

Ocena końcowa 2 kryterium ogólnego⁴ częściowo

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1. Uczelnia w niedostatecznym stopniu dostosowała efekty kształcenia na studiach pierwszego stopnia dla profilu praktycznego. W większości przyjęto efekty wzorcowe dla kierunku pedagogika o profilu ogólnoakademickim. Nieznaczne zmiany jakie dokonano nie spełniają wymogów profilu praktycznego. Liczba przyjętych efektów w zakresie wiedzy znacznie przewyższa liczbę efektów z zakresu umiejętności. Nieprawidłowo przyjęte efekty kierunkowe zostały- niezgodnie z zasadami KRK- odniesione do obszarowych efektów kształcenia dla profilu praktycznego.

Dla studiów drugiego stopnia poprawnie przyjęto efekty wzorcowe.

Określenie spójności pomiędzy efektami przedmiotowymi a kierunkowymi nie jest możliwe, ponieważ efekty przedmiotowe są przypisywane łącznie do efektu kierunkowego, bez podziału na wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne.

2. Efekty są sformułowane w sposób niepoprawny, ale zrozumiały, gdyż w większości nie różnią się one od efektów wzorcowych dla profilu ogólnoakademickiego. Uczelnia nie przyjęła wystandaryzowanych sposobów weryfikacji efektów. Efekty przedmiotowe bez podziału na wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne zostały przypisane często do kilkunastu a nawet kilkudziesięciu efektów kierunkowych. Uniemożliwia to praktycznie sprawdzalność tych efektów.

3. Jednostka stosuje tradycyjny system oceniania akademickiego, na który składają się egzaminy, kolokwia, testy i prace zaliczeniowe. Jednak dowolność wyboru elementów tego systemu przez wykładowcę oraz jego wybiórcze stosowanie oznacza, że nie gwarantują one weryfikacji zakładanych efektów kształcenia. W praktyce najczęściej

weryfikowana jest jedynie wiedza lub efekty, które trudno określić. Dzieje się tak szczególnie w przypadku prac zaliczeniowych na wybrany lub zadany temat.

4. W jednostce funkcjonuje system badania losów absolwentów, jednak jego następstwa dla poprawy jakości kształcenia na uczelni są znikome. Wynika to zarówno z charakteru zadawanych pytań, które w niewielkim stopniu odnoszą się do jakości kształcenia na uczelni, jak i z faktu, iż uczelnia nie prowadzi na tej postawie żadnych działań ewaluacyjnych.

3. Program studiów umożliwia osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia.

- 1) *Realizowany program kształcenia umożliwia studentom osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia oraz uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta.*

W ramach kierunku pedagogika na studiach I stopnia prowadzone są następujące specjalności: edukacja elementarna z terapią pedagogiczną (6A), resocjalizacja i profilaktyka społeczna (6B), Profilaktyka, diagnoza i terapia pedagogiczna (6C), Psychopedagogika (6D), Pedagogika społeczna w zakresie bezpieczeństwa publicznego i edukacji dla bezpieczeństwa (6E).

Program kształcenia zakłada realizację treści podstawowych i kierunkowych na pierwszym roku studiów. Na kolejnych latach jest podział na specjalności. Łączną liczbę godzin dydaktycznych w programie prezentuje poniższe zestawienie:

1. Zbiorcze zestawienie godzin zajęć dydaktycznych z uwzględnieniem wybranego przez studenta modułu treści specjalnościowych (od 6A do 6E):

Zbiorcze zestawienie godzin zajęć dydaktycznych	z modulem 6A	z modulem 6B	z modulem 6C	z modulem 6D	z modulem 6E
Łączna liczba godzin w czasie 3 lat studiów:	1210 (100%)	1120 (100%)	1125 (100%)	1080 (100%)	1080 (100%)
Wykłady:	395 (32,64%)	410 (36,61%)	410 (36,44%)	395 (36,57%)	395 (36,57%)
Pozostałe formy:	815	710	715	685	685
Przedmioty specjalnościowe:	530	440	445	400	400

Dla studiów pierwszego stopnia przedstawiono szczegółowe programy kształcenia dla wszystkich specjalności. Ich analiza pozwala stwierdzić, że umożliwiają one teoretycznie uzyskać zakładane efekty kształcenia. Teoretycznie, gdyż jest to też uzależnione od form

realizacji tego programu. Przykładem jest zły dobór praktyk, który jest opisany poniżej. Student resocjalizacji realizujący wszystkie praktyki poza placówkami resocjalizacyjnymi, nie ma możliwości uzyskać zakładanych efektów kształcenia związanych z praktyką specjalnościową, zapisanych w karcie przedmiotu.

Wątpliwości programowe budzą ponadto dwie specjalności. Pierwsza z nich to „Psychopedagogika”, realizowana dla naboru dokonanego na rok ak. 2011-2012. W sylwetce absolwenta dla tej specjalności czytamy o kwalifikacji eksperta i doradcy w zakresie diagnozy trudności i zaburzeń rozwojowych. Sama nazwa specjalności sugeruje połączenie kwalifikacji psychologicznych i pedagogicznych oraz nabycie kwalifikacji z tego zakresu. **To jest nadużycie i wprowadzenie studenta w błąd.** Nie jest on bowiem ekspertem w zakresie psychologicznych trudności rozwojowych. Analiza programu tej specjalności pozwala na stwierdzenie, że przygotowuje ona do działalności pedagogicznej z kompetencjami do diagnozy i pomocy pedagogicznej. Uczelnia nie nadaje uprawnień i kwalifikacji do diagnozy psychologicznej.

W roku akademickim 2012/2013 nastąpiła zmiana tej specjalności. „Psychopedagogikę” zastąpiono „Poradnictwem i pomocą psychologiczno-pedagogiczną”. Należy jednak zwrócić uwagę, że **uczelnia nie przygotowuje do poradnictwa i pomocy psychologicznej** ponieważ nie ma takich uprawnień. **To również wprowadzenie studentów w błąd.** W sylwetce absolwenta wskazano potencjalne miejsca zatrudnienia, które także wprowadzają studentów w błąd, np. mowa o praktykowaniu w gabinetach pomocy psychopedagogicznej. Nie napisano jednak, że absolwent nie ma takich uprawnień. Podobne wątpliwości budzi specjalność „Resocjalizacja i bezpieczeństwo publiczne” To **połączenie kierunku pedagogika i kierunku bezpieczeństwo publiczne**, do którego uczelnia nie posiada uprawnień. Nazwa specjalności sugeruje studia dwu specjalnościowe, i to z zakresu dwóch kierunków. Realizowane na specjalności kierunkowe efekty kształcenia dla pedagogiki **wskazują jednoznacznie, że zarówno nazwa specjalności, jak i sylwetka absolwenta są nieprawidłowe.**

Uczelnia nie sporządziła dokumentacji realizowania standardów kształcenia nauczycielskiego. Jednak analiza programu pozwala na stwierdzenie, że na specjalności nauczycielskiej są realizowane w pełni treści modułu I, II i III niezbędne do nabycia uprawnień nauczycielskich. Wątpliwość budzi jedynie realizacja praktyk nauczycielskich. W praktykach **nie wyróżniono zgodnie ze standardami kształcenia nauczycieli 30 godzin praktyki psychologiczno-pedagogicznej.**

Studia drugiego stopnia są realizowane poprzez specjalności „Pedagogika opiekuńczo wychowawcza i terapia pedagogiczna” oraz „Resocjalizacja i profilaktyka społeczna”. **Realizacja tych specjalności budzi wiele pytań.** Pierwsze, zasadnicze wynika tak naprawdę z kwalifikacyjnego charakteru studiów. Uczelnia przyjmuje na ten stopień studiów studentów kierunku pedagogika z przygotowaniem pedagogicznym. Na drugim stopniu nadaje im kwalifikacje z pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej i terapii pedagogicznej lub z resocjalizacji. **Te kwalifikacje nie są jednak podparte żadną praktyką z tej specjalności.** W tym kontekście trudno przyjąć, że są to faktyczne kwalifikacje.

Są też przypadki, gdy absolwenci studiów pierwszego stopnia nie mają przygotowania pedagogicznego lub zostało ono zaliczone przez dziekana w sposób nieprawidłowy. Przykład student (nr teczki 4946) , który jest absolwentem polityki społecznej i nie odbywał praktyki pedagogicznej. Student ten pomijając aspekty merytoryczne, nie ma też przygotowania w sensie formalnym. Podobnie wygląda sytuacja przyjętych studentów po kierunku pedagogika, wobec których Uczelnia zakłada, że posiadają przygotowanie pedagogiczne. Analiza dokumentacji pokazuje, że nie wszyscy absolwenci mają jednak kwalifikacje pedagogiczne zgodne z odpowiednim rozporządzeniem. Chodzi głównie o wymóg praktyki pedagogicznej w wymiarze 150 godzin, którą nie wszyscy kandydaci potrafili udokumentować. I tak np. studentowi resocjalizacji (teczka 4752) zaliczono praktykę pedagogiczną w ramach pracy zawodowej policjanta. Inna studenta (nr teczki 4754) jest absolwentką pracy socjalnej i nie posiada uprawnień pedagogicznych, studentki (4962 i 4963) nie realizują 270 godzin z zakresu przygotowania pedagogicznego i metodyk szczegółowych. Uczelnia w przypadku tych studentów, jeśli podstawowym kryterium przyjęcia na drugi stopień studiów jest posiadanie przygotowania pedagogicznego, powinna wykazać się starannością w przestrzeganiu przyjętych założeń rekrutacyjnych. W przypadku dwóch wymienionych powyżej osób w suplemencie do dyplomu wpisano wprawdzie posiadanie przygotowania pedagogicznego, jednak sam suplement tego nie potwierdza.

Innym problemem w realizacji programu studiów II stopnia jest liczba godzin zajęć realizowanych w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem. **Łączna liczba godzin na specjalnościach to 510 i 506.** Na poszczególnych przedmiotach oznacza to, że student realizuje **ok.10-15 % zajęć w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem** a pozostała część to praca własna. (Przykłady: przedmiot „Polityka społeczna” 4 punkty ECTS, godziny – 10 kontaktowych / 90 praca własna, podobnie przedmioty „Teoria pomocy indywidualnej” (4/10/90) , „Współczesne koncepcje profilaktyki społecznej i resocjalizacji” (4/10/90). **Należy przyjąć, że realizacja ok. 510 godzin dydaktycznych (faktycznie tych godzin jest jeszcze mniej ze względu na pozorowany e-learning) uniemożliwia realizację zakładanych efektów kształcenia, tym bardziej nabycie nowych kwalifikacji.**

Zarówno na pierwszym, jak i drugim stopniu Jednostka nie wywiązuje się z realizacji zakładanych godzin dydaktycznych. Jednostka, np. w przedmiotach: *Antropologia kulturowa, Logika, Współczesne problemy socjologii, Współczesne problemy psychologii, Andragogika, Pedagogika ogólna* i wiele innych, deklaruje 30 godzin wykładu, faktycznie realizuje 24 a pozostałe 6 w ramach pozorowanego e-learningu, a to dlatego, że Uczelnia de facto w myśl rozporządzenia z 25 września 2005 roku nie prowadzi studiów z wykorzystaniem technik i metod kształcenia na odległość. Uczelnia nie posiada platformy e-learningowej, a jedynie przekazuje drogą elektroniczną część dyspozycji dla studentów do samodzielnego uczelnia się.

Zakładane efekty kształcenia, treści programowe formy i metody dydaktyczne w większości przypadków są spójne. Zwraca uwagę szczegółowy opis treści przedmiotów w sylabusach, który najczęściej jest zgodny z przyjętymi efektami kształcenia. Szczegółowo opisano też w większości przypadków cele przedmiotów, które korespondują z efektami przedmiotowymi. **Zakwestionować należy jednak sposób przypisywania efektów**

przedmiotowych do efektów kierunkowych, o czym pisano w punkcie 2 raportu. Oznacza to, że karty przedmiotu są mało czytelne i nie spełniają swojego zasadniczego zadania, to jest przejrzystości i możliwości weryfikacji procesu kształcenia. Należy przy tym zwrócić uwagę, że jednostka nie prowadząc nauczania na odległość zgodnie z odpowiednim rozporządzeniem (brak interaktywnej platformy cyfrowej), wpisała w części kart przedmiotów zajęcia e-learningowe. Brak faktycznego nauczania na odległość oznacza, że jednostka tych godzin nie realizuje.

W nielicznych jedynie przypadkach występuje przypisywanie efektów kierunkowych na większym poziomie ogólności, w nielicznych - niespójność treści programowych, efektów i metod dydaktycznych. Przykładem przedmiot *Historia wychowania*.

Kształcenie na pierwszym stopniu studiów odbywa się przez sześć semestrów, na drugim przez cztery semestry. Dobór treści kształcenia nie budzi poważanych zastrzeżeń. Analiza modułów kształcenia pozwala stwierdzić, że w większości treści dobrane są zgodnie z realizowanymi efektami. Metody zajęć są typowe dla kierunku pedagogika. W formach **przeważają ćwiczenia, wykłady i konwersatoria**. Metody to m. in. **prace projektowe, dyskusje grupowe, scenki dydaktyczne, prezentacje, analizy tekstów, praca z tekstem**, itd. Metody są adekwatne do realizowanych treści i efektów na kierunku pedagogika. **W formach i metodach zajęć nie uwzględniono jednak w dostateczny sposób realizacji profilu praktycznego.**

Uczelnia w raporcie samooceny podaje następujące zasady przypisania punktów ECTS:

Dla studiów pierwszego stopnia łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich w zależności od wybranego modułu: 6A-C wynosi 169-170 ECTS (moduł 6A – 170, moduł 6B-6E – 169). Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z zakresu nauk podstawowych, do których odnoszą się efekty kształcenia :

Moduł 1. kształcenia ogólnego – 7 ECTS

Moduł 2. treści podstawowych – 43 ECTS

Moduł 3. treści kierunkowych – 38 ECTS

Moduł 4. seminaria – 14 ECTS

Moduł 5. praktyki – 7 ECTS

Moduł 6. treści specjalnościowych – 71 ECTS

Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych w zależności od wybranego modułu 6. wynosi 111-121 ECTS (moduł 6A – 121, moduł 6B-6C – 114, moduł 6D-6E – 111).

Minimalna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać, realizując moduły kształcenia oferowane na zajęciach ogólnouczelnianych lub na innym kierunku studiów: 7 ECTS.

Program studiów umożliwia studentowi *wybór modułów kształcenia, do których przypisuje się punkty ECTS w wymiarze 48,89 % ogólnej liczby punktów ECTS.*

Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdego z obszarów, do których przyporządkowano kierunek studiów, program określa na: 68,29 % dla nauk społecznych i 31,71 % dla nauk humanistycznych w łącznej liczbie punktów.

Powyższe zestawienie budzi pewne wątpliwości co do przypisania punktów ECTS. **Uczelnia podaje, że 169-170 punktów ECTS student uzyskuje na zajęcia w bezpośrednim udziale z nauczycielem akademickim. To jest jednak wartość błędna gdyż większość punktów ECTS student zdobywa poprzez pracę własną.** W niektórych przedmiotach przy liczbie 15 godzin wykładu przypisano 4 punkty ECTS. Oznacza to, że tylko ok. 15% punktów ECTS jest nabywane w bezpośrednim kontakcie. Jednostka nie określiła precyzyjnie jaką liczbę godzin przyjmuje za 1 punkt ECTS. Podano że od 25 do 30 godzin odpowiada 1 punktowi ECTS. W konsekwencji części wykładowców przyjęła wartość 25 godzin, część 30. Oznacza to, że same sylabusy w Jednostce są pod względem punktów ECTS nieporównywalne.

Uczelnia podaje, że liczba zajęć o charakterze praktycznym odpowiada ok.110 punktów ECTS, nie wiadomo jednak, jak i na jakiej podstawie są dokonane te obliczenia. Nie ma bowiem wskazania, które przedmioty według uczelni mają charakter praktyczny. Na pytanie dotyczące powyższego, Władze Wydziału poinformowały, że chodzi o wszystkie ćwiczenia i praktyki. Jednak nie można uznać, że wszystkie ćwiczenia mają charakter praktyczny. Uczelnia nie realizuje zajęć poza swoimi budynkami, nie ma podpisanych umów o współpracy dydaktycznej z innymi podmiotami, **nie realizuje zajęć praktycznych, które zgodnie z rozporządzeniem o warunkach prowadzenia studiów powinny się odbywać na profilu praktycznym w warunkach zbliżonych do wykonywania czynności zawodowych.**

Dla studiów drugiego stopnia przypisanie punktów ECTS przedstawia się następująco:

Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich w zależności od wybranego modułu wynosi 107-108 ECTS (moduł 6A – 108, moduł 6B – 107).

Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć , do których odnoszą się efekty kształcenia :

Moduł treści podstawowych – 36 ECTS

Moduł treści kierunkowych – 26 ECTS

Moduł seminaria – 10 ECTS

Moduł treści specjalnościowych - 38 ECTS

Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych w zależności od wybranego

modułu „6” wynosi 43-44 ECTS (moduł 6A – 44, moduł 6B – 43). Minimalna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać, realizując moduły kształcenia oferowane na zajęciach ogólnouczelnianych lub na innym kierunku studiów: 0 ECTS.

Program studiów umożliwia studentowi wybór modułów kształcenia, do których przypisuje się punkty ECTS w wymiarze 40 % ogólnej liczby punktów ECTS. Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdego z obszarów, do których przyporządkowano kierunek studiów, program określa na: 68,29 % dla nauk społecznych i 31,71 % dla nauk humanistycznych w łącznej liczbie punktów ECTS.

Analiza sposobu przypisywania punktów ECTS na drugim stopniu studiów budzi takie same poważne wątpliwości, jak w przypadku studiów pierwszego stopnia. Po pierwsze **nie wiadomo, jak jednostka doszła do wartości ponad 100 ECTS w przypadku godzin kontaktowych**. Analiza programów wykazuje, że **faktycznie wartości wynoszą 10-20%**, co nie może przekładać się na podaną wartość w raporcie samooceny.

Należy zaznaczyć, że **studenci** ocenianego kierunku obecni na spotkaniu z ZO PKA **nie byli zorientowani w zasadach przyznawania punktacji ECTS**.

Brak w planach obowiązkowych zajęć z wychowania fizycznego.

Sekwencja przedmiotów na obu stopniach nie budzi zastrzeżeń. W pierwszej kolejności są realizowane przedmioty podstawowe i kierunkowe, dalej przedmioty specjalnościowe. Liczba zajęć do wyboru spełnia wymóg rozporządzenia (wybór specjalności oraz seminarium).

Praktyki zawodowe **są realizowane jedynie na pierwszym stopniu studiów**. W programie nauczania przewidziano piętnaście tygodni praktyk zawodowych w wymiarze 12 godzin tygodniowo co łącznie daje 180 godzin praktyk. Praktyka podzielona jest na cztery części i może być realizowana w trybie śródrocznym i/lub w trybie ciągłym:

- Pierwsza część praktyki – praktyka obserwacyjna, trwająca dwa tygodnie (24 godz.), ma być realizowana przez studentów, którzy rozpoczęli studia w danym roku akademickim. Za ostateczny termin odbycia pierwszej części praktyk ustalono koniec semestru pierwszego.
- Drugą część praktyki – praktyka obserwacyjno – asystencka, trwająca pięć tygodni (60 godz.), studenci odbywają po uzyskaniu promocji na semestr drugi. Jej ukończenie powinno nastąpić nie później niż na koniec semestru drugiego.
- Trzecia część praktyki – praktyka asystencko – specjalizacyjna, trwa cztery tygodnie (48 godz.). Studenci odbywają ją po uzyskaniu promocji na semestr trzeci. Jej ukończenie powinno nastąpić nie później niż na koniec semestru czwartego.
- Czwarta część praktyki – praktyka specjalizacyjna, trwa cztery tygodnie (48 godz.). Studenci odbywają ją po uzyskaniu promocji na semestr piąty. Jej ukończenie powinno nastąpić nie później niż na koniec semestru piątego.

Merytoryczny oraz formalny nadzór nad organizacją i przebiegiem praktyk zawodowych w GSW Milenium sprawuje koordynator praktyk. Szczegółowe zasady odbywania praktyk na kierunku pedagogika określa regulamin praktyk zawodowych oraz instrukcje. W instrukcjach dla poszczególnych części praktyk opisane są szczegółowo: informacje wstępne, cele danej praktyki, miejsca, w których może być realizowana (z uwzględnieniem studiowanej specjalności), zadania do realizacji przez studenta, zakładane efekty kształcenia, a także sposób, forma i termin zaliczenia. Zaliczenie praktyki zawodowej dokumentowane jest wpisem z oceną wg stosowanej w GSW Milenium skali ocen. Za zaliczoną praktykę obserwacyjną student uzyskuje 1 pkt. ECTS, a za zaliczoną każdą pozostałą część praktyk student otrzymuje 2 pkt. ECTS (razem praktyki 7 ECTS)

W dokumentacji praktyk znajdują się harmonogramy praktyk rozpisane na każdy rok akademicki. Praktyki są rozpisane na tygodnie, należy jednak wskazać, że liczba godzin ustalona na jeden tydzień (12 godzin) jest zbyt mała. Przy założeniu, że praktyki trwają 15 tygodni, daje to 180 godzin praktyk w cyklu kształcenia. Przy profilu praktycznym jest to zdecydowanie zbyt mała liczba godzin. Na podstawie efektów kształcenia dla profilu praktyczne przyjmuje się odpowiednio 12 tygodni i co najmniej 300 godzin praktyki.

Jednostka przedstawiła listy miejsc praktyk, które różnicuje ze względu na daną specjalność. **Faktyczna lista miejsc odbywania praktyk – nie istnieje, nie ma porozumień z instytucjami dotyczących odbywania praktyk przez studentów pedagogiki GWS Milenium.** Na liście potencjalnych miejsc praktyk, jakie posiada Jednostka są **spisane wszystkie placówki i instytucje z regionu, w których mogłyby się odbywać praktyki.**

Wybór miejsc powinien być adekwatny do studiowanej specjalności i kierunku pedagogika. Tak jednak w wielu przypadkach nie jest. Przykładem są liczne przypadki studentów specjalności „Pedagogika resocjalizacyjna i pomoc społeczna” rocznik 2013, którzy mieli praktyki tylko w placówkach szkolnych, bez jakiegokolwiek praktyki zgodnej ze studiowaną specjalnością.

Praktyki posiadają swoje karty przedmiotu, a szczegóły ich odbywania wraz z liczbą godzin są umieszczone w regulaminie praktyk. W sylabusach podano cele i efekty praktyk. Efekty są jednak zbyt rozbudowane. Praktykom przypisano 17 efektów, które nie są podzielone na wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne, są jedynie odniesienia do efektów kierunkowych. Odniesienia wskazują, że aż 15 efektów jest w zakresie umiejętności, czyli prawie wszystkie. Niektóre efekty przedmiotowe są bardzo szczegółowe, np. zakładające prace z uczniami, dostosowywanie metod i treści do potrzeb i możliwości uczniów, czy planowanie lekcji. Mimo tak określonych efektów, część studentów w ogóle nie ma praktyk w szkołach, tym samym nie ma możliwości realizacji tych efektów. Układ efektów w sylabusie jest nieczytelny, ich realizacja jest wątpliwa, tak z powodu ich liczby jak i miejsc odbywania praktyki.

W dokumentacji znajdują się zaświadczenia odbycia praktyk oraz opinia opiekuna praktyk. Student jest też zobowiązany do oddania dziennika praktyk. Dzienniki praktyk prowadzone

są prawidłowo. **Weryfikacja efektów praktyk dokonywana jest tylko poprzez opinie opiekunów.** W opiniach są wypisane efekty przeznaczone dla poszczególnych sekwencji praktyk. Wątpliwości budzi wspomniana wyżej liczba i treść efektów dla praktyk.

Moduł praktyk jest skonstruowany błędnie. Jest on dla wszystkich praktyk taki sam i nie uwzględnia specyfiki studiowanej specjalności. Jest w nim za dużo efektów, które nie oddają specyfiki studiowanej specjalności. Praktycznie sylabus nie oddaje tego, co jest faktycznie realizowane na praktykach.

Praktyki na specjalności nauczycielskiej nie są zgodne ze standardami kształcenia nauczycieli. Zgodnie z nimi studenci są zobowiązani odbyć 30 godzinną praktykę pedagogiczno-psychologiczną. Uczelnia nie zobowiązuje do odbycia tej praktyki. Ponadto studenci są zobowiązani do 120 godzin praktyki dydaktycznej, której cele i efekty są opisane w standardach kształcenia nauczycieli z dnia 17 stycznia 2012. Nie uwzględniono ich w opracowaniu efektów kształcenia dla praktyk.

Poważne nieprawidłowości w odbywaniu praktyk (niewłaściwe miejsca i brak dostosowania praktyki do realizowanej specjalności), brak dostosowania form zajęć do realizowanego profilu, nieprzejrzystość sylabusów, niezrozumiały sposób naliczania punktów ECTS stawiają po znakiem zapytania osiągnięcie zakładanej sylwetki absolwenta kierunku i specjalności.

Organizacja zajęć przewiduje zjazdy weekendowe co dwa tygodnie. **W planach zwracają uwagę wielogodzinne bloki zajęć z tego samego przedmiotu, co należy uznać za nieprawidłowość, podobnie jak zbyt dużą liczbę godzin dydaktycznych planowanych na soboty, a zbyt małą w niedziele. Proponowany rozkład zajęć uniemożliwia skuteczne uczenie się.**

Uczelnia nie kształci studentów niepełnosprawnych i nie przewidziała procedur dostosowania procesu kształcenia do danej niepełnosprawności. Nie jest też prowadzona indywidualizacja procesu kształcenia,

2) Zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy zajęć oraz stosowane metody dydaktyczne tworzą całość.

Trudno ocenić czy zakładane efekty kształcenia, treści przedmiotowe, formy zajęć oraz stosowane metody stanowią spójną całość. Nie należy zapominać, że dotyczą one tego, co założyła Jednostka w procesie kształcenia dla wizytowanego kierunku. Jeśli jednak by przyjąć prawidłowe efekty kształcenia dla profilu praktycznego, to należy przyjąć, że formy zajęć i metody dydaktyczne nie w pełni są z nimi spójne, a część celów profilu praktycznego jest nierealizowana. Dotyczy to zwłaszcza formy zajęć, które w przeważającej mierze nie odbywają się w warunkach zbliżonych do warunków wykonywania zawodu. Jednostka przyjmuje błędnie, że realizuje zajęcia praktyczne wliczając do nich każde ćwiczenia i konwersatoria. W takim wypadku jednak organizacja procesu uczenia się jaki zaproponowano nie różni się od tradycyjnego profilu ogólnoakademickiego.

Ponadto zarówno na pierwszym stopniu studiów, jak i na drugim problemem są metody pracy i weryfikacji efektów, jakie widnieją w kartach przedmiotów i te jakie są faktycznie

realizowane. W części przedmiotów zastosowano jako metodę weryfikacji jedynie pracę zaliczeniową, w części zastosowano metody zbyt jednostronne, weryfikujące jedynie wiedzę (szczegółowo opisano to w kryterium drugim). W tych przypadkach należy uznać, że metody te są niespójne z zakładanymi efektami.

Ocena końcowa 3 kryterium ogólnego⁴ częściowo

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) Sformułowano szereg zastrzeżeń odnośnie konstrukcji kart przedmiotowych. Są one nieprzejrzyste i nie pozwalają na kontrolę i weryfikację procesu kształcenia. Metody i formy zajęć dydaktycznych w niedostateczny sposób realizują przyjęty profil praktyczny na pierwszym stopniu studiów. Sposób przypisywania punktów ECTS i dane jakie Jednostka podaje w raporcie samooceny w wielu miejscach są niezrozumiałe. Dotyczy to w szczególności wyliczenia liczby zajęć praktycznych czy zajęć w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem. Na studiach drugiego stopnia jednostka deklaruje ponad 100 punktów ECTS w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem, a z poszczególnych sylabusów wynika, że zajęcia w kontakcie z nauczycielem stanowią około 10-20%.

Rzeczywista liczba godzin na studiach I i II stopnia realizowana w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem akademickim nie pozwala na osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia.

W wielu przypadkach miejsca odbywania praktyk są nieadekwatne do studiowanej specjalności. Przy realizacji specjalności nauczycielskiej nie wyróżniono zgodnie ze standardami kształcenia nauczycieli 30 godzin praktyki psychologiczno-pedagogicznej. Jednostka realizuje na pierwszym stopniu studiów 180 godzin praktyk zgodnie z profilem ogólnoakademickim, jednak niezgodnie z profilem praktycznym (przyjmuje się że powinna realizować 300 godzin praktyk).

Istnieją poważne zastrzeżenia do realizacji dwóch specjalności. Jednostka nie ma uprawnień do prowadzenia specjalności „Psychopedagogika” czy „Poradnictwo i pomoc psychologiczno-pedagogiczna” i nadawania kompetencji psychologicznych.

Na specjalności „Resocjalizacja i bezpieczeństwo publiczne” realizowane są tylko efekty z pedagogiki, co jednoznacznie wskazuje, że zarówno nazwa specjalności, jak i sylwetka absolwenta są nieprawidłowe. Dodać należy, że Uczelnia nie ma uprawnień do prowadzenia kierunku bezpieczeństwo publiczne a tym samym nie posiada uprawnień do nadawania kwalifikacji z tego zakresu.

Dla studiów II stopnia nie zaplanowano zajęć z wychowania fizycznego. Ponadto studia te mając charakter kwalifikacyjny, nie realizują praktyk zawodowych. Zdarza się, że studia II stopnia kończą osoby (nabywając kwalifikacji pedagogicznych), które nie odbyły żadnej praktyki pedagogicznej (ani na I, ani na II stopniu) co uniemożliwia osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia i nie jest zgodne z prawem.

- 2) Na pierwszym stopniu studiów zakładane efekty kształcenia, treści programowe i formy zajęć są częściowo spójne. Dotyczy to szczególnie sytuacji, w której Jednostka przyjęła prawidłowe efekty kształcenia dla profilu praktycznego. Jednostka nie dostosowała form i metod zajęć do realizowanego profilu praktycznego.

Na obu stopniach studiów są liczne niespójności pomiędzy efektami kształcenia a metodami, które mają je weryfikować.

4. Liczba i jakość kadry dydaktycznej a możliwość zagwarantowania realizacji celów edukacyjnych programu studiów.

- 1) *Liczba pracowników naukowo-dydaktycznych i struktura ich kwalifikacji umożliwiają osiągnięcie założonych celów kształcenia i efektów realizacji danego programu.*

Zajęcia ze studentami na kierunku pedagogika studia I i II stopnia prowadzi 78 nauczycieli akademickich, w tym 5 profesorów zwyczajnych (2 w zakresie pedagogiki, 1-pedagogika specjalna, 1-dydaktyka literatury, 1 - socjologia), 6 doktorów habilitowanych (5-pedagogika, 1-socjologia z filozofią) , 31 doktorów (21-pedagogika, 2-socjologia, 2-psychologia, 1-pedagogika specjalna, 1-nauki o obronności, 1-medycyna, 1-nauki o kulturze fizycznej; 2-biologia) i 36 magistrów (19-pedagogika, 6-psychologia, 1-informacja naukowa i bibliotekoznawstwo, 1-ogrodnictwo, 5-filologie, 1-aministracja, 1-wychowanie muzyczne, 1-wychowanie fizyczne, 1-wychowanie techniczne).

Uczelnia na I stopniu studiów prowadzi profil praktyczny, w związku z czym ważne jest także wykazanie dorobku praktycznego zatrudnionych nauczycieli. Wśród 78 prowadzących zajęcia nauczycieli akademickich, jest aż 38 takich, którzy legitymują się doświadczeniem zawodowym zdobytym poza Uczelnią, w większości korelującym z efektami umiejętności wskazanymi dla kierunku pedagogika.

Należy stwierdzić, że zarówno liczba, jak i kwalifikacje pracowników naukowo – dydaktycznych (przy pominięciu ogrodnictwa) umożliwiają realizację założonych celów i efektów kształcenia na kierunku pedagogika.

- 2) *Dorobek naukowy i kwalifikacje dydaktyczne kadry, zwłaszcza tworzącej minimum kadrowe, są adekwatne do realizowanego programu i zakładanych efektów kształcenia; na kierunkach o profilu praktycznym w procesie kształcenia uczestniczą nauczyciele z doświadczeniem praktycznym, związanym z danym kierunkiem studiów.*

Po dokonanej analizie pod względem formalnym akt osób, które zostały zgłoszone w skład minimum kadrowego na kierunku „pedagogika”, należy uznać, iż nie zostały spełnione warunki określone w § 15 ust. 1 – *minimum kadrowe dla studiów drugiego stopnia na określonym kierunku studiów stanowi co najmniej sześciu samodzielnych nauczycieli akademickich oraz co najmniej sześciu nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora,) i § 13 ust. 3 (nauczyciel akademicki może być wliczony do minimum kadrowego w danym roku akademickim, jeżeli osobiście prowadzi na danym kierunku studiów*

zajęcia dydaktyczne w wymiarze co najmniej 30 godzin zajęć dydaktycznych, w przypadku samodzielnych nauczycieli akademickich i co najmniej 60 godzin zajęć dydaktycznych w przypadku nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora lub tytuł zawodowy magistra). **Szczegółowe informacje zawiera załącznik nr 5 do raportu.**

Wymagania określone w § 13 ust. 1 powyższego rozporządzenia (do minimum kadrowego studiów pierwszego stopnia wliczani są nauczyciele akademicy zatrudnieni w uczelni na podstawie mianowania albo umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, nie krócej niż od początku semestru), § 13 ust. 2 (do minimum kadrowego dla studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich są wliczani nauczyciele akademicy, dla których uczelnia ta stanowi podstawowe miejsce pracy, zatrudnieni w uczelni na podstawie mianowania albo umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, nie krócej niż od początku semestru studiów oraz § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445, z późn. zm.) – minimum kadrowe dla studiów pierwszego stopnia na określonym kierunku studiów stanowi co najmniej trzech samodzielnych nauczycieli akademickich oraz co najmniej sześciu nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora **zostały spełnione.**

Podczas weryfikacji teczek osobowych, a w szczególności oświadczeń o wyrażeniu zgody na wliczenie do minimum kadrowego, stwierdzono, że jedna osoba zgłoszona do minimum kadrowego nie spełnia warunków określonych w art. 112a ustawy z dn. 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.). Kwalifikacje naukowe nauczycieli akademickich potwierdzają odpowiednie dokumenty zawarte w ich teczkach osobowych. Deklarowane doświadczenie zawodowe nauczycieli akademickich znajduje odzwierciedlenie w dokumentacji – świadectwach pracy.

Do minimum kadrowego kierunku pedagogika, studia I i II stopnia, Uczelnia wskazała 12 osób, w tym 6 samodzielnych pracowników nauki i 6 doktorów. Wszyscy samodzielni pracownicy nauki posiadają dorobek w obszarze nauk społecznych i humanistycznych, który dotyczy szeroko rozumianych problemów edukacji i wychowania rozważanych w kontekstach psychologicznych, aksjologicznych, socjologicznych.

Na 6 nauczycieli ze stopniem naukowym doktora, 2 nie posiada dorobku naukowego, 4 natomiast legitymuje się publikacjami z zakresu profilaktyki, poradnictwa, różnych aspektów edukacji.

Z 12 nauczycieli akademickich zgłoszonych **do minimum kadrowego studiów II stopnia**, tj. 6 samodzielnych pracowników nauki i 6 doktorów, ze względów formalnych zaliczyć można 5 samodzielnych pracowników nauki i a ze względów formalnych i merytorycznych 3 doktorów (1 dr nie posiada dorobku naukowego, 1 dr posiada dorobek ale nie realizuje wymaganej liczby godzin, 1 dr nie posiada dorobku i nie realizuje wymaganej liczby godzin). **Tym samym w minimum kadrowym studiów II stopnia brakuje 1 samodzielnego pracownika nauki i 3 doktorów.**

Z 12 nauczycieli akademickich zgłoszonych **do minimum kadrowego studiów I stopnia**, tj. 6 samodzielnych pracowników nauki i 6 doktorów, ze względów formalnych zaliczyć można 5

samodzielnych pracowników nauki i a ze względów formalnych i merytorycznych 4 doktorów (2 dr nie realizuje wymaganej prawem liczby godzin). **Tym samym minimum kadrowe na studiach I stopnia spełnia warunki wymagane prawem.**

Stosunek liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe do liczby studentów kierunku **spełnia** wymagania § 17 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445) wynosi 1:46

Obsada zajęć dydaktycznych na kierunku pedagogika nie zawsze jest prawidłowa co obrazuje poniższa tabela:

Tytuł/ stopień dziedzina/ dyscyplina dyplomowania	specjalność wg dorobku naukowego	dorobek praktyczny	Nieprawidłowy przydział zajęć
dr n.hum w zakresie pedagogiki M.Brenek	Nie określono	wolontariusz we Wspólnocie Wiara i Światło, Grupie Wózkowej, Wakacyjnej Szkole Życia	1.Polityka społeczna (wykład) 2.Elementy polityki społecznej
mgr pedagogiki B.Dziurleja	nie określono	instruktor plastyki w MOK,MDK w Gnieźnie	1.Edukacja plastyczno – techniczna z metodyką*
dr n. hum w zakresie pedagogiki W.Karwowski	nie określono	brak	1.Rozpoznawania i prognozowanie zagrożenia bezpieczeństwa 2.Dziedziny bezpieczeństwa publicznego 3.Współczesne zagrożenia bezpieczeństwa publicznego
mgr ogrodnictwa E.Grygiel	nie określono	Ogród Botaniczny UAM w Poznaniu	1.Edukacja przyrodnicza dziecka w wieku przedszkolnym i

			wczesnoszkolnym
mgr pedagogiki M.Pacholak	nie określono	brak	1.Filozofia
dr n.hum. w zakresie pedagogiki	nie określono	brak	1.Historia myśli pedagogicznej (wykład)
dr hab. n.hum w zakresie pedagogiki K.Segiet	pedagogika społeczna	brak	1.Socjologia wychowania
dr n.hum w zakresie pedagogiki W.Segiet	nie określono	gabinet psychologiczno – pedagogiczny, certyfikowany doradca w problemach rodzinnych i wychowawczych	1.Polityka społeczna
dr n. biologicznych biologia K.Szybiak	nie określono	prowadzi zajęcia z pomiaru dydaktycznego na III i IV poziomie edukacyjnym (nie podano gdzie)	1.Edukacja przyrodnicza dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym*
mgr wychowania muzycznego kompozycja i teoria muzyki	nie posiada dorobku	instruktor zespołów muzycznych, kierownik chórów	1.Edukacja muzyczna z metodyką*

*nie posiada kwalifikacji do prowadzenia metodyk przygotowujących do pracy na I i II poziomie edukacyjnym.

Tabela wskazuje m.in., że Uczelnia powierza zajęcia mające na celu przygotowanie przyszłych nauczycieli przedszkola i klas I – III osobom, które nie są nauczycielami, nie studiowały zagadnień, które są fundamentalne w prowadzeniu metodyk. Uznać to należy za poważny błąd.

3) Jednostka prowadzi politykę kadrową sprzyjającą podnoszeniu kwalifikacji i zapewnia pracownikom warunki rozwoju naukowego i dydaktycznego, w tym także przez wymianę z uczelniami i jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą.

Ogólne zasady zatrudniania pracowników w GSW Milenium określa statut . Zgodnie z jego zapisami dziekan Wydziału Nauk Społecznych przedstawia kandydaturę i wnioskuję o zatrudnienie do rektora GSW Milenium, następnie rektor wnioskuję o podpisanie umowy do kanclerza GSW Milenium, który jest pracodawcą wszystkich pracowników uczelni. Rektor i kanclerz często uczestniczą w procesie rekrutacyjnym już na poziomie weryfikacji dokumentów i rozmowy kwalifikacyjnej. Powyższe wskazuje , że dziekan dokonuje oceny kandydata na nauczyciela akademickiego, choć nie można stwierdzić, na czym ta ocena polega.

Zatrudnianie i motywowanie do rozwoju nauczycieli akademickich określone jest w procedurze „PROC-003 Zatrudnianie, motywowanie, rozwijanie kadry naukowo – dydaktycznej”. Z procedury tej wynika, że władze Uczelni dbają o stałe podnoszenie poziomu kształcenia poprzez prowadzenie polityki kadrowej, umożliwiającej pozyskiwanie najlepszych specjalistów z określonych dziedzin i dyscyplin. Nie określono jednak w jaki sposób zadanie to jest realizowane.

Uczelnia stwarza warunki do rozwoju kadry naukowo – dydaktycznej , czego wyrazem jest finansowe wspomaganie realizacji zadań naukowych podejmowanych przez nauczycieli. Zarówno z dokumentów, jak i z rozmów z nauczycielami akademickimi wynika, że Uczelnia finansuje publikacje pracowników, ich udział w konferencjach naukowych, jak również prowadzone badania.

Realizacja polityki kadrowej przekładającej się na jakość prowadzonego kształcenia , to także ocenianie kadry naukowo - dydaktycznej. W procedurze PROC-003, wskazano, że ocena pracy i rozwoju nauczyciela akademickiego następuje poprzez: składane przez niego sprawozdanie z działalności dydaktyczno – naukowej w danym roku akademickim; ocenę studencką, ocenę dziekana. Niestety w dokumentacji uczelni nie ma auto- sprawozdań z działalności nauczycieli, nie prowadzona jest też określona prawem ocena nauczycieli akademickich. Wprowadzie w procedurze PROC-003 wskazana jest ocena nauczyciela przez dziekana, ale t jej zakresy to: przestrzeganie godzin prowadzenia zajęć, liczba zmian dokonywanych w rozkładach zajęć, dostępność podczas wyznaczonych godzin konsultacji. Tak więc nikt merytorycznie nie kontroluje i nie ocenia nauczyciela akademickiego zatrudnionego w GSW Milenium.

Podczas oceny programowej ZO PKA przeprowadził hospitację 5 wybranych zajęć. Trzy z nich zostały ocenione bardzo dobrze , na co wskazywało merytoryczne i metodyczne przygotowanie prowadzących. Jedne zajęcia uznane zostały za poprawne, jedno za dostateczne. Tak więc poziom prowadzonych zajęć jest różny.

ZO odbył spotkanie z nauczycielami akademickimi (dn.15.03.2014r., godz.13,00). Mimo iż na kierunku zajęcia prowadzi 78 osób, a spotkanie odbywało się w terminie zjazdu studentów pedagogiki, wzięło w nim udział jedynie 10 osób. Biorąc pod uwagę fakt, że nie wszyscy

zebrani wypowiadali się, przekazane Zespołowi informacje trudno uznać za opinię nauczycieli jako interesariuszy wewnętrznych GSW Milenium.

Z rozmów wynikało, że nauczyciele wysoko oceniają: warunki lokalowe uczelni, planowanie zajęć, wsparcie finansowe rozwoju naukowego. Poinformowali jednocześnie, że nie mają żadnej wiedzy na temat wyników ankietyzacji studenckiej, nie znają także wytycznych procedur dyplomowania dotyczących prac teoretycznych. Wypowiadali się na temat sposobów tworzenia efektów kształcenia w zespołach specjalnościowych (co powoduje pewne zdziwienie, bo uczelnia przyjęła wzorcowe efekty dla pedagogiki), a także na temat zajęć realizowanych bez ich udziału (przekazywanie studentom określonych materiałów do samodzielnego opracowania).

Ogólna ocena nauczycieli uczestniczących w spotkaniu, dotycząca funkcjonowania uczelni była bardzo dobra.

Ocena końcowa 4 kryterium ogólnego³ częściowo

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) GSW Milenium zatrudnia nauczycieli akademickich, których liczba, struktura oraz rodzaj dorobku naukowego i doświadczenia praktycznego zdobytego poza uczelnią gwarantuje poprawną realizację procesu kształcenia na kierunku pedagogika studia I i II stopnia.

2) Uczelnia posiada minimum kadrowe na studiach I stopnia, natomiast do spełnienia warunków określonych w prawie dla minimum kadrowego na studiach II stopnia ponieważ brakuje w nim 1 samodzielnego pracownika nauki i 3 doktorów.

Jednostka przydziela do prowadzenia zajęć dydaktyczne osobom, które nie posiadają odpowiednich kwalifikacji. Kardynalnym błędem jest zaś to, że przyszłych nauczycieli przedszkola i klas I – III przygotowują do pracy osoby, które nie są nauczycielami i nie posiadają potwierdzonej wiedzy w tym zakresie.

3) Procedura zatrudniania nauczycieli akademickich realizowana przez dziekana rektora i kanclerza jest niepełna. Nie określono w niej bowiem kryteriów oceny kandydatów.

Jednostka podejmuje działania tworzące warunki do rozwoju zatrudnionej kadry, ale nie podejmuje działań jej merytorycznej oceny, skutkiem czego nie ma wiedzy na temat dydaktycznego i naukowego funkcjonowania zatrudnionych.

Poziom prowadzonych zajęć przez nauczycieli akademickich – co wynika z przeprowadzonych hospitacji - jest raczej wysoki (tylko jedno zajęcie zostało ocenione dostatecznie).

5. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, którą dysponuje jednostka a możliwość realizacji zakładanych efektów kształcenia oraz prowadzonych badań naukowych.

Uczelnia zapewnia bazę materialną, niezbędną do osiągnięcia końcowych efektów kształcenia na ocenianym kierunku studiów, a także uwzględniająca potrzeby osób niepełnosprawnych.

Uczelnia posiada dwa budynki wykorzystywane do celów dydaktycznych. Całkowita powierzchnia budynku A wynosi 1167 m². W obiekcie urządzono 2 aule na 140 osób każda, 3 sale 60 osobowe, 5 sal 30 osobowych oraz 2 w pełni multimedialne laboratoria komputerowe, na 19 podwójnych stanowisk każde. We wszystkich wymienionych pomieszczeniach znajdują się stoły i krzesła lub krzesła ze składanym blatem, biurko lub pulpit dla prowadzącego zajęcia, tablice suchościeralne lub kredowe oraz laptop zintegrowany z rzutnikiem multimedialnym, a w aulach nagłośnienie. Dodatkowo w obiekcie znajduje się kilka pomieszczeń biurowych (dziekanat, rektorat, itp.), pokoje profesorskie, a także strefa wypoczynku, jak i odpowiednia liczba toalet.

W całym budynku działa bezprzewodowy dostęp do sieci internetowej WiFi wykorzystywany zarówno przez wykładowców w trakcie zajęć, jak i przez studentów podczas przerw między zajęciami. Budynek uczelni znajduje się na działce o powierzchni ponad 4000 m², na której przygotowano parking na około 40 samochodów, miejsca rekreacyjne oraz zadaszone miejsce w którym wolno palić. Cały obiekt znajduje się na obrzeżu ścisłego centrum Gniezna, ok. 15 min. pieszo od dworca PKP i PKS. W pobliżu budynku – 300 i 500 m - znajdują się dwa hotele, które są wykorzystywane na potrzeby noclegowe zarówno przez studentów, jak i wykładowców. Noclegi cieszą się sporym zainteresowaniem ze względu na niskie koszty zakwaterowania, które zaczynają się od 50 złotych.

W marcu 2007 roku uczelnia zakupiła, z własnych środków, kolejny budynek (nazywany budynkiem B), sąsiadujący i połączony łącznikiem z budynkiem opisanym powyżej. Jego powierzchnia wynosi 2250 m², a zlokalizowany jest na gruncie o powierzchni 3200 m². W pierwszej kolejności, we wrześniu 2007 r., przeniesiona została do niego czytelnia i biblioteka uczelniana co polepszyło warunki magazynowe księgozbioru, a przede wszystkim umożliwiło większej liczbie studentów korzystanie z książek na miejscu. Liczba miejsc w czytelni wzrosła z 15 do 50, a ilość terminali komputerowych z dostępem do Internetu oraz katalogu biblioteki on-line z 3 do 7. Pomieszczenia biblioteki i czytelni zajmują ok. 250 m².

Biblioteka jest częścią działającego w Uczelni systemu biblioteczno-informacyjnego, służącego wielu rodzajom użytkowników. Jej zbiory stanowią strukturalną całość i są związane tematycznie z ofertą Uczelni. Biblioteka GSW Milenium pracuje w systemie bibliotecznym CERBER. Aktualnie księgozbiór uczelniany liczy 7799 skomputeryzowanych i udostępnionych czytelnikom książek. Ponadto Biblioteka gromadzi czasopisma oraz dokumenty elektroniczne. Biblioteka posiada 31 tytułów czasopism w prenumeracie i 10 tytułów zarchiwizowanych. Użytkownicy Biblioteki mają stały dostęp do zbiorów za pośrednictwem Internetu, do ich dyspozycji jest 7 stanowisk komputerowych oraz 12 miejsc w czytelni. Katalog biblioteki dostępny jest również na stronie uczelni w formie online. Biblioteka na zewnątrz udostępnia zbiory studentom Uczelni, wykładowcom, słuchaczom studiów podyplomowych i słuchaczom SDMO. Osoby niezwiązane z Uczelnią mogą korzystać z księgozbioru na odrębnych zasadach wyszczególnionych w Regulaminie. Biblioteka nie posiada wolnego dostępu do książek. Książki w czytelni ułożone są działowo, a w dziale – alfabetycznie, natomiast w wypożyczalni, książki ułożone są numerycznie. Biblioteka jest czynna 5 dni w tygodniu (od wtorku do soboty, 33 godziny tygodniowo). Realizuje również wypożyczenia międzybiblioteczne dla wszystkich czytelników, a na swojej stronie internetowej zapewnia dostęp do katalogów innych bibliotek oraz zbiorów pełnotekstowych. Biblioteka współpracuje z wszystkimi bibliotekami miasta Gniezna, a

szczególnie z Publiczną Biblioteką Pedagogiczną – filia w Gnieźnie, która jest w wykazie bibliotek umieszczonych na karcie obiegowej. Posiada dostęp do Wirtualnej Biblioteki Nauki, e-Publikacji Nauki Polskiej. Biblioteka GSW Milenium zgromadziła dla poszczególnych specjalności w ramach kierunku pedagogika 3493 wydawnictw zwartych, 16 tytułów wydawnictw ciągłych, 12 filmów edukacyjnych. Zbiory są na bieżąco aktualizowane zgodnie ze wskazaniami wykładowców, na podstawie kart przedmiotów.

W okresie do wiosny 2010 roku do jesieni 2012 roku zaadoptowanych zostało kolejne 1200 m² w budynku B, na które składają się:

- sala wielofunkcyjna wraz z zapleczem o pow. 400 m², która może być wykorzystywana na wykłady i spotkania dla 250 osób lub zajęcia ruchowe,
- 5 sal ćwiczeniowych o pow. 40 m² każda,
- barek wraz z zapleczem kuchennym o pow. 115 m² i 35 m² dla 70 osób.

Pozostałą część powierzchni zajmują korytarze, toalety (w tym jedna dla osób niepełnosprawnych), szatnie, pomieszczenia magazynowe, techniczne (serwerownia, kotłownia). Wszystkie sale są wyposażone w rzutniki multimedialne zintegrowane z laptopami. Oba budynki uczelniane są połączone łączem światłowodowym.

Budynki A i B są przystosowane do poruszania się w nich osób niedowidzących lub niewidomych, ponieważ na drzwiach wszystkich pomieszczeń umieszczono tabliczki z opisem w języku Brajla, a przy wejściu stosowną tablicę z rozkładem pomieszczeń. Pod koniec 2013 roku uczelnia zakupiła również kilkanaście urządzeń ułatwiających osobom niewidomym studiowanie w GSW Milenium. W budynkach nie ma wind, ani innych udogodnień dotyczących poruszania się osób niepełnosprawnych.

Od drugiej połowy 2014 roku uczelnia zamierza adaptować na swoje potrzeby edukacyjne dalszą część budynku B. Zbudowanych zostanie kolejnych 8 sal o różnej wielkości i przeznaczeniu. Po oddaniu ostatniego etapu inwestycji, kampus Milenium składający się z dwóch budynków o łącznej powierzchni ponad 3400 m² w pełni zaspokoi potrzeby lokalowe uczelni.

Od roku 2013 niemal wszystkie zajęcia dydaktyczne dla studentów odbywają się na terenie uczelni (budynki A i B). Wynajmowane są hale sportowe na potrzeby sekcji Klubu Uczelnianego AZS. Należy zaznaczyć, że mimo to uczelnia systematycznie nabywa sprzęt sportowy. W zasobach sprzętu sportowego, będącego własnością uczelni, znajdują się: 2 bramki, rękawice do unihokeja 2 pary i 2 kaski, kije do unihokeja 11 szt. + piłeczki 15 szt., pachołki 10 długich + podstawy gumowe 10 szt., pachołki krótkie 12 szt., skakanki 6 szt., pałeczki do sztafety 7 szt., piłeczki do tenisa stołowego, palety do tenisa ziemnego 4 szt. + piłki 4 szt. piłki do kosza 12 szt., piłki do piłki ręcznej 4 szt., piłki do piłki nożnej 11 szt., szarfy, 3 małe materace, deski do pływania, materace antypoślizgowe (duże) 3 szt., piłki gimnastyczne 4 szt., pachołki małe płaskie – 23 szt., pachołki małe stożek – 1 szt., tor piankowy. Sporadycznie (2-4 razy w roku akademickim), uczelnia wynajmuje dodatkowe pomieszczenia na zajęcia ze studentami. GSW Milenium podjęła stałą współpracę z Zespołem Szkół Ponadgimnazjalnych nr 2, w którym w weekendy może wynajmować do 10 sal różnej wielkości, przystosowanych dla grup od 30 do 80 osób. Sale są albo wyposażone na stałe w sprzęt multimedialny albo sprzęt należący do uczelni jest wstawiany zgodnie z potrzebami studentów i wykładowców. Dla wygody obsługi słuchaczy i kadry uczelnia prowadzi na stałe dodatkowy dziekanat w ZSP nr 2. Każda sprawa, którą student może załatwić w siedzibie głównej uczelni, może załatwić również i w dziekanacie w szkole przy ul. Cieszkowskiego, ponieważ obie placówki są połączone stałym i szybkim łączem internetowym.

Uczelnia dysponuje bogatą bazą sprzętu multimedialnego, dostępnego dla wykładowców. Każda sala dydaktyczna jest wyposażona w:

- laptop i projektor, przeznaczony do dyspozycji wykładowców (mogą podłączyć się do projektora również z własnym laptopem);
- dostęp do internetu za pomocą WiFi w budynku A;
- dodatkowe głośniki (w budynku A są to głośniki dużej mocy, zamontowane na stałe; w budynku B dostępne są dla wszystkich wykładowców głośniki mobilne, które można dodatkowo podłączyć do komputera).

Dodatkowo obie aule w budynku A mają podwójny zestaw projektorów i ekranów projekcyjnych, aby osoby siedzące w tylnej części sali miały dobry widok na prezentacje udostępniane przez wykładowców. W aulach uczelni wykładowcy mogą korzystać z mikrofonów przenośnych.

Uczelnia dysponuje 6 tablicami multimedialnymi, zainstalowanymi w salach w obu budynkach uczelni. Do dyspozycji wykładowców dostępny jest dodatkowy sprzęt: kamery, aparaty fotograficzne, dyktafony, rzutniki pisma, odtwarzacze DVD/VHS oraz CD/MP3, TV. Uczelnia dysponuje też kilkoma zestawami przenośnymi (laptop + projektor), które są udostępniane wykładowcom, jeśli odbywają oni zajęcia poza głównymi budynkami uczelni.

Wykładowcy chętnie i często wykorzystują zasoby sprzętowe na zajęciach dydaktycznych. Opisany sprzęt jest przez nich wykorzystywany również poza zajęciami dydaktycznymi, podczas realizacji własnych projektów i badań. Wykładowcy mają możliwość wypożyczenia dowolnego urządzenia, będącego w zasobach uczelni. Nie dochodzi do sytuacji, w których brakowałoby urządzeń; nie ma też konieczności rezerwowania sprzętu z wyprzedzeniem, gdyż jest on zawsze dostępny w odpowiedniej ilości. Należy zauważyć, że sprzęt jest na bieżąco wymieniany i modernizowany (np. projektory, które są wyeksploatowane są wymieniane na nowe). Jeśli wykładowca zgłasza konieczność wykorzystania na zajęciach urządzenia, którego uczelnia nie posiada, zostaje on zakupiony. W trakcie trwania zajęć dydaktycznych na terenie uczelni jest zawsze obecny pracownik techniczny, który udziela pomocy przy ewentualnych trudnościach w podłączeniu sprzętu. Biorąc pod uwagę powyższe można stwierdzić, że baza sprzętowa uczelni w zupełności zaspokaja potrzeby wykładowców, w ramach prowadzonych zajęć dydaktycznych na kierunku pedagogika.

W trakcie spotkania z ZO PKA studenci generalnie pozytywnie ocenili bazę uczelni, wskazali jednak na dwa problemy: źle ogrzewane sale dydaktyczne w zimie (jest w nich zimno) i utrudniony dostęp do biblioteki (zamknięta jest w niedziele, gdy studenci są na zajęciach).

Zastrzeżenia budzi prawidłowość doboru miejsc odbywania praktyk zawodowych przez studentów poszczególnych specjalności, czego powodem jest brak porozumień z placówkami praktyk. Zdarza się więc, że np. studenci resocjalizacji nie mają praktyk w placówkach resocjalizacyjnych, albo ci, którym przypisano zadania prowadzenia lekcji lub opieki nad uczniami nie odbywają, praktyk w szkole.

Ocena końcowa 5 kryterium ogólnego⁴ ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego

Baza dydaktyczna, jaką dysponuje Uczelnia jest dostosowana do możliwości osiągnięcia efektów kształcenia założonych dla kierunku pedagogika. Zajęcia na akredytowanym kierunku studiów odbywają się w bardzo dobrych warunkach. Do dyspozycji jest duża liczba sal, w których odbywają się wykłady i ćwiczenia, wszystkie one są wyposażone w niezbędne pomoce dydaktyczne. W budynkach Uczelni zapewniony jest dostęp do Internetu. Obiekty są przystosowane do potrzeb studentów niewidomych i niedowidzących, natomiast Uczelnia nie

zadbała o studentów niepełnosprawnych ruchowo. Biblioteka zapewnia dostęp do literatury znajdującej się w kartach przedmiotów, jej zbiory są systematycznie uzupełniane. Należałoby jedynie dostosować dni jej otwarcia do potrzeb studentów niestacjonarnych. Zastrzeżenia budzi dobór miejsc odbywania praktyk zawodowych przez studentów, które nie są właściwie dobrane dla realizowanej specjalności, albo dla wyznaczonych zadań.

6. Badania naukowe prowadzone przez jednostkę w zakresie obszaru/obszarów kształcenia, do którego został przyporządkowany oceniany kierunek studiów.

Rezultaty prowadzonych badań naukowych są wykorzystywane w procesie kształcenia; na kierunkach o profilu ogólnoakademickim jednostka stwarza studentom możliwość uczestnictwa w badaniach naukowych oraz zdobycia wiedzy i umiejętności przydatnych w pracy naukowo-badawczej.

Gnieźnieńska Szkoła Wyższa Milenium od początku funkcjonowania przykładła uwagę do działalności pozadydaktycznej, w tym naukowej, nawet gdy nie była do tego zobowiązana, prowadząc tylko studia pierwszego stopnia. Wyrazem tego zaangażowania jest organizacja 7 konferencji naukowych o różnym zasięgu, w tym międzynarodowych oraz 5 seminariów naukowych, podczas których nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia na kierunku pedagogika przedstawiali swoje stanowiska i wyniki badań dotyczące ważnych zagadnień pedagogicznych. Również w roku akademickim 2013/2014 zaplanowano dwie duże konferencje naukowe. Jedna z nich uzyskała patronat Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN. Ponadto nauczyciele akademicki uczestniczą w innych przedsięwzięciach zewnętrznych z afiliacją GSW Milenium, gdzie prezentują wyniki własnej działalności naukowej.

W uczelni funkcjonuje również Wydawnictwo GSW Milenium. Ogółem wydało 32 pozycje o charakterze naukowo-badawczym obejmujące: podręczniki, wyniki badań, materiały konferencyjne, zeszyty naukowe i inne. Problematyka publikacji skupiona jest wokół takich dyscyplin akademickich jak: pedagogika, zarządzanie i marketing. Autorami wydawanych prac są przede wszystkim pracownicy uczelni. Do współpracy zapraszani są również uczeni, wybitni znawcy przedmiotu, z innych ośrodków naukowych w kraju i za granicą. Z zakresu pedagogiki wydano samodzielnie 19 pozycji. W przygotowaniu są kolejne monografie. Ponadto uczelnia wydaje we współpracy z Wydawnictwem Adam Marszałek serię wydawniczą „Komunikacja społeczna w edukacji”. W jej ramach ukazało się 11 pozycji. Aktualnie uczelnia pracuje nad wspólną publikacją z Uniwersytetem im. Mateja Beli w Bańskiej Bystrzycy (Słowacja). Od bieżącego roku akademickiego uczelniane wydawnictwo prowadzi również czasopismo z obszaru pedagogiki pt. „Dydaktyka literatury i konteksty”. Czasopismo ma bardzo długą historię, jest wydawane od 1974 r., a w 2014 ukaże się kolejny jego numer, tym razem afiliowany przez GSW Milenium.

Nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia na kierunku pedagogika realizują badania własne w ramach obszaru nauk społecznych oraz obszaru nauk humanistycznych, do których przyporządkowano oceniany kierunek. Od 2007 r. uczelnia z własnych środków finansuje granty naukowe. Granty służą rozwojowi karier zawodowych pracowników naukowo-dydaktycznych uczelni. Nie dotyczą one wyłącznie wykładowców firmujących – jako tzw. kadra podstawowa – prowadzenie przez uczelnię czterech kierunków studiów. O grant naukowy może ubiegać się każdy pracownik naukowo-dydaktyczny lub dydaktyczny, który współpracuje z uczelnią od co najmniej dwóch semestrów. Mogą być przyznawane zarówno pojedynczym naukowcom, jak i zespołom badawczym. Tak szerokie grono adresatów umożliwia rozwój prowadzonych przez uczelnię projektów naukowych zarówno w zakresie badań podstawowych, jak i stosowanych. Pozwala skupić w GSW Milenium stałe grono

wykładowców zainteresowanych nie tylko pracą dydaktyczną, ale także i rozwojem naukowym. Jest to jedna z przyczyn ich długoletniej współpracy z uczelnią. Rezultaty realizowanych przez nich projektów badawczych wzbogacają dorobek naukowy Uczelni. Zakorzenienie uczelni w środowisku lokalnym powoduje, że ich bezpośrednie efekty przyczyniają się do odkrywania nowych, niezbadanych lub niedostatecznie poznanych obszarów życia społeczno-gospodarczego regionu gnieźnieńskiego.

Ponadto do udziału w seminariach, konferencjach i publikacjach aktywowani są również studenci. Obecnie trwają prace nad projektem związanym z działalnością Koła Naukowo-Samokształceniowego „Pasjonat”, mające na celu przeprowadzenie i opracowanie badań nt. spostrzegania przez członkinie Koła wpływu doświadczenia związanego z działalnością Koła na ich poczucie kompetencji zawodowych.

Organizacja wszystkich powyższych przedsięwzięć, udział afiliowany przez uczelnię oraz działalność wydawnicza są finansowane ze środków GSW Milenium. Od bieżącego roku akademickiego pracownicy stanowiący minimum kadrowe zostali zobowiązani do przekazywania rocznych planów rozwoju naukowego, które mają podlegać merytorycznej ocenie ich zgodności z prowadzonym kierunkiem studiów przez dziekana i rektora, a następnie ocenie finansowej przez kanclerza. Plany rozwoju i ich oceny nie zostały jednak udostępnione ZO PKA.

W 2010 roku wydano na działalność naukową ze środków własnych 1950,00 zł. W 2011 r. wydano ze środków własnych 38.493,80 zł. W roku 2012 przeznaczono na ten cel ze środków własnych 43.120,70 zł, a w 2013 roku - 14.566,68 zł. Ponadto w latach 2010 – 2012 przeprowadzono projekt badawczy finansowany przez Narodowe Centrum Nauki zatytułowany Kapitał intelektualny niepublicznej szkoły wyższej na kwotę 59.000,00 zł (2010 r. - 19.726,11 zł; 2011 r. - 9.960,69 zł; 2012 r. - 29.312,90 zł). W latach 2011 – 2013 zrealizowano projekt innowacyjny (ze środków unijnych) zatytułowany „Pozwolić uczniom myśleć” w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet IX: Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach na kwotę 1.186.569,23 zł (2011r. – 313.441,80 zł; 2012r. – 612.644,11 zł; 2013r. – 260.483,32 zł).

Mimo dużej dbałości o rozwój naukowo – badawczy Uczelni i jej pracowników, należałoby zwrócić większą uwagę na związek prowadzonej działalności z realizowanym procesem kształcenia, zwłaszcza na studiach II stopnia, które są realizowane w profilu ogólnoakademickim.

Ocena końcowa 6 kryterium ogólnego⁴ W PEŁNI

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego

Akredytowana jednostka prowadzi badania naukowe, publikuje ich rezultaty (zarówno we własnym Wydawnictwie, jak i w innych wydawnictwach – np. Wydawnictwo Adam Marszałek). Do prac badawczych angażowani są studenci, ich prace są publikowane w książkach wydawanych przez Uczelnię. Konieczne jest zwrócenie większej uwagi na związek pomiędzy prowadzonymi badaniami naukowymi i realizowanym procesem kształcenia.

7. Wsparcie studentów w procesie uczenia się zapewniane przez Uczelnię

1) Zasady i procedury rekrutacji studentów są przejrzyste, uwzględniają zasadę równych szans i zapewniają właściwą selekcję kandydatów na dany kierunek studiów;

Warunki i tryb rekrutacji na rok akademicki 2013/2014 dla kandydatów na studia pierwszego i drugiego stopnia, zostały określone Uchwałą nr 4 (69)/2012 Senatu Gnieźnieńskiej Szkoły Wyższej Milenium z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie określenia warunków i trybu rekrutacji na studia pierwszego i drugiego stopnia w Gnieźnieńskiej Szkole Wyższej Milenium na rok akademicki 2013/2014.

Podstawą przyjęcia na studia pierwszego stopnia są wyniki egzaminów dojrzałości, a podstawą przyjęcia na studia drugiego stopnia jest ukończenie studiów pierwszego stopnia. Kandydat na studia jest zobowiązany do złożenia w wyznaczonym terminie następujących dokumentów: elektroniczny kwestionariusz osobowy, oryginał lub odpis świadectwa dojrzałości, oryginał lub kopię ukończenia studiów pierwszego stopnia (dotyczy kandydatów na studia drugiego stopnia), kserokopia dowodu osobistego, dowodu opłaty rekrutacyjnej, 3 zdjęcia, zdjęcie w wersji elektronicznej na płycie CD. W §5 uchwały napisano, że „Podstawą przyjęcia na studia drugiego stopnia na kierunku pedagogika jest dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia na kierunku pedagogika w dowolnej specjalności.

O przyjęcie na studia drugiego stopnia na kierunku pedagogika może również ubiegać się kandydat, który legitymuje się dyplomem ukończenia studiów pierwszego stopnia na kierunku pokrewnym do kierunku pedagogika, w przypadku, gdy posiada przygotowanie pedagogiczne oraz zaliczył 'w ramach ukończonych studiów pierwszego stopnia co najmniej 60% wszystkich przedmiotów podstawowych i kierunkowych (według punktów ECTS), określonych w standardach kształcenia studiów pierwszego stopnia dla kierunku pedagogika”.

System rekrutacji jest przejrzysty, nie ma w sobie zapisów dyskryminujących jakąkolwiek grupę kandydatów.

Zapisy uchwały rekrutacyjnej nie zawsze są jednak poprawnie realizowane. Na II stopień studiów przyjmowani są niekiedy studenci, którzy nie posiadają przygotowania pedagogicznego, bowiem na studiach I stopnia nie odbyli praktyki pedagogicznej, która jest konieczna dla uzyskania takich uprawnień. Zdarza się również, że dziekan uznaje praktykę niepedagogiczną za pedagogiczną, dając tym samym prawo podejmowania studiów na II stopniu (np. nr teczki 4946).

Należy stwierdzić, że założenia procedury rekrutacyjnej są prawidłowe, ale ich realizacja nie zawsze jest prawidłowa.

2) system oceny osiągnięć studentów jest zorientowany na proces uczenia się, zawiera standardowe wymagania i zapewnia przejrzystość oraz obiektywizm formułowania ocen;

W ocenie studentów system oceny osiągnięć jest w zakresie wielu przedmiotów przejrzysty, a oceny formułowane są w sposób obiektywny. Studenci są zapoznawani już na pierwszych zajęciach z wymaganiami, jakie wiążą się z danym przedmiotem i przypisanymi

mu efektami kształcenia. Nauczyciele akademicki przedstawiają studentom formę, w jakiej zostanie przeprowadzony egzamin czy zaliczenie, oraz określają wymagania.

Regulamin studiów dopuszcza przeprowadzenie egzaminu komisyjnego, jednak podczas spotkania z ZO PKA nie było ani jednej osoby, która miałaby doświadczenie z tą formą egzaminowania.

Studenci znają zasady punktacji i oceniania. Określają je jako najczęściej obiektywne i przejrzyste, wskazali jednak na sytuację, którą uważają za niesprawiedliwą – na jednym z przedmiotów (logika) studenci mogli uzyskiwać dodatkowe punkty, które „zbierali” podczas wykładów i właśnie na podstawie tychże punktów ustalana była ocena końcowa z tego przedmiotu – w ocenie studentów taki sposób oceniania nie był sprawiedliwy, bo ocena nie była adekwatna do posiadanej wiedzy – spowodowało to sytuację, w której osoby z różnych powodów mniej aktywne w trakcie realizacji zajęć, a posiadające wymaganą wiedzę, uzyskały gorsze oceny końcowe z przedmiotu, niżby to wynikało z założeń zaliczenia określonych w sylabusie. W ocenie studentów, aby ocena była w pełni adekwatna do posiadanej wiedzy powinna zostać uzupełniona o końcową formę weryfikacji.

Studenci mają wgląd do swoich prac pisemnych, ich wyniki mogą konsultować z nauczycielami akademickimi, wyjaśnić ewentualne wątpliwości czy omówić sporne kwestie.

Nie zawsze jest jednak tak, że sposób zaliczenia przedmiotu wskazany w sylabusie jest realizowany w rzeczywistości (na co wskazuje także przegląd archiwizowanych prac etapowych).

Można przyjąć, że system oceny osiągnięć studentów jest zorientowany na proces uczenia się, nie zawiera jednak standardowych wymagań oraz nie zawsze charakteryzuje się obiektywizmem formułowania ocen. Nie zawsze też jest zgodny ze wskazaniem zamieszczonymi w sylabusach.

3) struktura i organizacja programu ocenianego kierunku studiów sprzyja krajowej i międzynarodowej mobilności studentów;

Studenci nie mają możliwości uczestniczenia w wymianach międzynarodowych i krajowych. Uczelnia dwukrotnie aplikowała o możliwość uczestniczenia w programie ERASMUS, jednak z uwagi na brak studentów studiujących w trybie stacjonarnym – bez powodzenia.

Podczas spotkania z ZO PKA studenci wskazali, że raczej nie mają potrzeby wyjazdu oraz, że ich sytuacja rodzinna, finansowa i zawodowa wyklucza mobilność – nie mają oni możliwości opuszczenia domu rodzinnego na dłuższy czas ze względu na pracę, rodzinę i inne zobowiązania

4) system pomocy naukowej, dydaktycznej i materialnej sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów oraz skutecznemu osiągnięciu założonych efektów kształcenia.

Studenci poza kontaktem z nauczycielami akademickimi podczas zajęć, mają też możliwość konsultowania się z nimi w trakcie dyżurów, a także za pomocą poczty elektronicznej i telefonicznie. W rozmowie z ZO PKA studenci wskazali, że wykładowcy są

punktualni, pojawiają się na dyżurach w wyznaczonych godzinach i chętnie służą studentom merytorycznym wsparciem.

W ocenie studentów w sylabusach znajdują się przydatne informacje. Podczas spotkania z ZO PKA wskazali, że najczęściej z sylabusów korzystają przed sesją egzaminacyjną, aby dokładnie sprawdzić wymagania egzaminacyjne oraz literaturę proponowaną dla danego przedmiotu, wskazali jednak, że nie zawsze wszystkie pozycje określone jako „literatura podstawowa” są przydatne- **wskazali, że są przedmioty, do zaliczenia których wystarczy uważne słuchanie i notowanie na wykładach czy ćwiczeniach**, czego nie należy uznać za dobrą praktykę akademicką.

Studenci otrzymują od niektórych wykładowców materiały wykorzystywane na zajęciach za pomocą poczty elektronicznej (nauczyciele akademicki przesyłają np. prezentacje, spis dodatkowej literatury czy przydatne informacje związane z danym tematem). Na kierunku pedagogika żadne zajęcia nie są prowadzone z wykorzystaniem e-learningu.

Studenci podczas spotkania z ZO PKA wskazali, że w ich ocenie plan zajęć ułożony jest w sposób mało przemyślany – zajęcia trwają bardzo długo w sobotę, natomiast w niedzielę kończą się wcześniej. Uważają, że plan zajęć powinien być ułożony w sposób, który pozwoli na równomierne obciążenie zajęciami przez dwa dni. **Skumulowana liczba zajęć w sobotę sprawia, że percepcja studentów ulega obniżeniu, natomiast niedziela – jako dzień zjazdu – jest wykorzystana w bardzo niewielkim stopniu.**

Studenci mają możliwość wyboru promotora i tematu pracy dyplomowej, **wskazują jednak, że ich zdaniem liczebność grup seminaryjnych bywa zbyt duża (czasem ok. 20), co uniemożliwia poświęcenie odpowiedniej ilości czasu każdemu ze studentów.** Studenci wskazali przy tym, że mają bardzo duże wsparcie merytoryczne ze strony promotorów, starają się oni być pomocni, służyć radą, prowadzą także konsultacje indywidualne i kontaktują się ze studentami za pomocą poczty elektronicznej.

Uczelnia wspiera rozwój kulturowy, społeczny i zawodowy studentów. Na terenie Uczelni organizowane są różne akcje, np. wyjazdy do domów pomocy, organizowanie zajęć dla dzieci i rodziców, odwiedzanie ośrodka pomocy.

Studenci wskazali, że motywujące jest dla nich stypendium rektora dla najlepszych studentów. Ich zdaniem bardzo trudno jest je otrzymać, ponieważ przeznaczone jest ono, zgodnie z art. 174 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, dla 10 % najlepszych studentów kierunku. **W związku z tym studenci podnieśli kwestię możliwości poprawiania ocen z egzaminów. Wskazywali na sytuację, w których osoba, która dostała z egzaminu ocenę 4,5 poprawiała ją na ocenę 5,0 (ocena 5,0 uznawana była za ocenę uzyskaną w pierwszym terminie), co powodowało, że średnia ocen w znaczny sposób wzrastała, De facto wykluczyło to osoby, które ocen nie poprawiały z możliwości ubiegania się o stypendium rektora dla najlepszych studentów.**

Studenci wskazali, że nie mają nic przeciwko poprawianiu ocen, jednak jeśli ktoś decyduje się na poprawę powinien ocenę poprawioną mieć wpisaną w drugim terminie tj. przy ocenie 4,5 z terminu pierwszego i poprawionej ocenie na 5,0 ocena z tego przedmiotu wynosiłaby 4,75, a nie 5,0.

Przyznawanie stypendium rektora dla najlepszych studentów jedynie za uzyskaną średnią ocen jest niezgodne z art. 181 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, według którego stypendium przyznaje się – oprócz wysokiej średniej ocen – za osiągnięcia naukowe, artystyczne lub wysokie wyniki we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym.

W Regulaminie przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów Gnieźnieńskiej Szkoły Wyższej Milenium znajduje się kilka zapisów, które mogą budzić wątpliwości w kwestii zgodności z obowiązującym prawem:

§18 punkt 2, dotyczący przyznawania przez Uczelnianą Komisję Stypendialną zapomogi, brzmi: „Od decyzji komisji nie przysługuje odwołanie.”. Jest to niezgodne z art. 175 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, w którym jest zapisane, że studentowi przysługuje odwołanie do Rektora.

§10, punkt 6, dotyczący przyznawania stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, informuje, że „Rektor, na podstawie opinii Komisji ds. Niepełnosprawnych, podejmuje decyzję o przyznaniu stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych”. Skoro w Uczelni funkcjonuje Uczelniana Komisja Stypendialna, to ona, nie Rektor, wydaje decyzje stypendialne. Natomiast, paragraf ten niezgodny jest także z art. 180 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, według którego stypendium specjalne przyznaje się z tytułu niepełnosprawności potwierdzonej orzeczeniem właściwego organu, a nie opinii Komisji ds. Niepełnosprawnych.

Rektor GSW Milenium wydaje regularnie zarządzenia dotyczące stawek stypendiów, wysokości dochodu na osobę w rodzinie, uprawniającą do otrzymywania stypendium oraz terminów składania wniosków.

Zasady przyznawania stypendiów oraz terminy składania dokumentów są studentom znane. Studenci wskazali, że pracownicy dziekanatu przypominają o zbliżających się terminach i informują, jak prawidłowo uzupełniać wnioski oraz jakie załączniki przedłożyć razem z nimi. Studenci podnieśli jednak, że nie wszyscy pracownicy administracji są dla nich mili, bywają osoby, które odnoszą się do nich w sposób nieprzyjemny.

Na terenie Uczelni działa Biuro Karier, którego zadaniem jest aktywizowanie studentów i wspieranie ich w wyborze i odpowiednim kierowaniu karierą zawodową. Biuro Karier organizuje warsztaty i szkolenia np. z autoprezentacji czy z zasad pisania CV. Wszelkie potrzebne studentom informacje są także zawarte na stronie internetowej Uczelni. W ocenie studentów Biuro działa bardzo pręźnie i każdy, kto zgłosi się po poradę i fachową pomoc na pewno ją otrzyma.

Studenci otrzymują pełne wsparcie związane z organizowaniem wszelkiego rodzaju akcji czy wydarzeń kulturalnych. Wsparciem tym jest zarówno udostępnianie sal, miejsca na reklamowanie danych wydarzeń (udostępnianie gablot informacyjnych), jak i dofinansowania poszczególnych projektów.

Opinie wyrażone podczas spotkania z Zespołem Oceniającym PKA były raczej pozytywne. Jako mocne strony kierunku studenci wskazali ciekawe zajęcia praktyczne i dobrą kadrę naukową, negatywne dotyczyły planowania zajęć, poprawiania ocen z egzaminów czy zbyt dużej liczby grup seminaryjnych.

Ocena końcowa 7 kryterium ogólnego : znacząco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) Zasady rekrutacji są przejrzyste i nie zawierają w sobie elementów dyskryminujących jakąkolwiek grupę kandydatów. Nie są jednak zawsze poprawnie realizowane w odniesieniu do rekrutacji na studia II stopnia.**

Zdarzają się, przypadki, że na studia II stopnia przyjmowane są osoby, które nie spełniają wymagań rekrutacyjnych.

- 2) System oceny osiągnięć - w odniesieniu do większości przedmiotów- zawiera standardowe wymagania i zapewnia przejrzystość i obiektywizm formułowania ocen. Są jednak przedmioty, które nie spełniają tego warunku. Zasady oceniania są zwykle czytelne i znane studentom, niemniej jednak zdarzają się sytuacje , w których istnieją istotne rozbieżności – pomiędzy sylabusem a rzeczywistością- dotyczące formy i oceniania.
- 3) Studenci nie mają możliwości uczestniczenia w programach wymiany krajowej i międzynarodowej, nie są też nimi – z powodów rodzinnych i zawodowych - zainteresowani
- 4) System pomocy naukowej i dydaktycznej sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów, natomiast system pomocy materialnej nie do końca spełnia ten warunek. Zapisy w Regulaminie przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej, zwłaszcza dotyczące stypendium rektora dla najlepszych studentów i stypendium specjalnego, są niezgodne z obowiązującym prawem o szkolnictwie wyższym.

8. Jednostka rozwija wewnętrzny system zapewniania jakości zorientowany na osiągnięcie wysokiej kultury jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów.

- 1) *Jednostka wypracowała przejrzystą strukturę zarządzania kierunkiem studiów oraz dokonuje systematycznej, kompleksowej oceny efektów kształcenia; wyniki tej oceny stanowią podstawę rewizji programu studiów oraz metod jego realizacji zorientowanej na doskonalenie jakości jego końcowych efektów*

Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia „Q-Milenium” zaprojektowany i wdrożony został zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi dla szkolnictwa wyższego oraz standardami i normami jakości dla organizacji świadczących usługi edukacyjne w obszarze usług profesjonalnych.

WSZJK „Q-Milenium” zawarty został w Księdze Jakości, składającej się z następujących części:

I. Prezentacja organizacji - w części tej zaprezentowano GSW Milenium wraz z schematem organizacyjnym oraz z wyraźnym określeniem zakresu przedmiotowego WSZJK.

II. Przedmiot i zakres stosowania WSZJK „Q-Milenium” – część ta zawiera podstawowe procedury funkcjonowania systemu w zakresie opracowania i zatwierdzania, aktualizacji i rozpowszechniania dokumentacji systemowej uczelni.

III. Polityka i misja GSW Milenium w odniesieniu do jakości – w punkcie tym przedstawiono projakościową kompatybilność misji GSW Milenium z założeniami jakościowymi niniejszego WSZJK „Q-Milenium”.

IV. Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości „Q-Milenium” – poza wymaganiami ogólnymi oraz wymaganiami dotyczącymi dokumentacji systemowej, przedstawiono strukturę dokumentacji systemowej WSZJK „Q-Milenium”, na którą składają się poza Księgą Jakości, następujące procesy i powiązana z nimi procedury i instrukcje stanowiskowe:

1. Procesy główne:

- PROC-001 – *Projektowanie, zatwierdzanie, ocena i przegląd programów kształcenia* – procedura zawiera jasno określoną strukturę procesu decyzyjnego, w tym organy i osoby odpowiedzialne za tworzenie i prowadzenie kierunków studiów w GSW Milenium. W przedmiotowej procedurze wskazano na wymagania

względem wiedzy, kompetencji i odpowiedzialności zespołu projektowego ds. tworzenia i modyfikacji kierunków studiów.

- PROC-002 – *Sprzedaż usług edukacyjnych i proces rekrutacji* – procedura dotyczy zasad projektowania oferty edukacyjnej GSW Milenium, jej rozpowszechniania oraz instrukcji postępowania w procesie rekrutacji wraz z dokumentami powiązanymi.
- PROC-003 - *Zatrudnianie, motywowanie, rozwój oraz ocenianie kadry naukowo – dydaktycznej* – w procedurze zawarto wytyczne dotyczące zatrudniania, motywowania oraz wsparcia ze strony uczelni dla rozwoju kadry naukowo – dydaktycznej oraz administracyjnej.
- PROC-004 – *Monitorowanie osiągania efektów kształcenia studentów (absolwentów)* – w procedurze zawarte zostały sposoby weryfikacji osiągania zakładanych efektów kształcenia przez studentów w toku studiów oraz ich wdrożenia w pracy zawodowej absolwentów.
- PROC-005 – *Organizacja i prowadzenie zajęć dydaktycznych* – w procedurze zawarte zostały wytyczne w obszarze planowania i realizacji procesu dydaktycznego.
- PROC-006 – *Organizacja praktyk studenckich* – procedura określa sposób postępowania w procesie weryfikacji efektów uzyskanych przez studentów w wyniku odbycia praktyk.
- PROC-007 – *Proces dyplomowania* – w procedurze zawarto wytyczne dla przygotowania i realizacji procesu dyplomowego studentów GSW Milenium.

2. Procesy doskonalenia WSZJK „Q-Milenium”:

- PROC-008 – *Dopasowanie systemu do wymagań prawnych i standardów szkolnictwa wyższego* – procedura zawiera tok postępowania oraz organy i osoby odpowiedzialne za spełnienie wymagań prawnych w GSW Milenium poprzez bieżące monitorowanie zmian legislacyjnych wraz z ich wdrożeniem.
- PROC-009 – *Ewaluacja zajęć, monitorowanie opinii studentów* – w procedurze zawarto wytyczne dla procesu ewaluacji jakościowej zajęć dydaktycznych w GSW Milenium oraz sprawozdawczości w obszarze badania opinii studentów.
- PROC-010 - *Rozwój umiejętności dydaktycznych kadry naukowej* - procedura jasno określa wymagania uczelni dla rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej prowadzącej zajęcia w ramach danego kierunku.
- PROC-011 – *Rozwój i utrzymanie infrastruktury i zasobów dydaktycznych* – w procedurze określone zostały zasady zarządzania infrastrukturą uczelni wraz z wskazaniem osób odpowiedzialnych.
- PROC-012 – *Rozwój i utrzymanie infrastruktury IT* – procedura zawiera podstawowe informacje z zakresu zarządzania infrastrukturą informatyczną uczelni.
- PROC-013 – *Budowanie i utrzymywanie relacji z otoczeniem* – w procedurze zawarto wytyczne dla procesu nawiązywania i utrzymywania relacji zewnętrznych uczelni, osoby odpowiedzialne oraz obszary budowania relacji w zakresie m.in.: udziału interesariuszy zewnętrznych w procesie projektowania programów kształcenia oraz określania i weryfikacji efektów kształcenia.
- PROC-014 – *Kształtowanie jakości obsługi administracyjnej studentów* – procedura zawiera tok postępowania w procesie obsługi studenta przez poszczególne komórki organizacyjne uczelni.
- PROC-015 – *Kształtowanie standardów uczciwości akademickiej* – w procedurze zawarto wytyczne dla przestrzegania zapisów kodeksu etyki studenta oraz uczciwości akademickiej pracowników uczelni.
- PROC-016 – *Aktywizacja studentów* – procedura zawiera wytyczne dla działalności samorządu studenckiego oraz kół naukowych i innych organizacji studenckich.

- PROC-017 – *Dystrybucja informacji o jakości kształcenia, promowanie standardów* – w procedurze określono obszar informacji jakościowej, która może być komunikowana na zewnątrz oraz obszar informacji jakościowej pozostającej w tajemnicy wewnętrznej uczelni.

3. Procedury systemowe:

- SYS-01 - *Nadzór nad dokumentami* - celem niniejszej procedury jest zapewnienie, że dokumenty nadzorowane przez GSW Milenium są zatwierdzane pod kątem ich adekwatności przed ich wydaniem, oraz odpowiednio oznaczane i przechowywane (w tym dokumenty zewnętrzne) tak, aby były one zawsze aktualne i dostępne.
- SYS-02 - *Nadzór nad zapisami* - celem niniejszej procedury jest zapewnienie ustanowienia i utrzymywania zapisów jakości w celu dostarczenia obiektywnych dowodów zgodności z wymaganiami i dowodów skuteczności działania WSZJK „Q-Milenium”.
- SYS-03 - *Wewnętrzne audyty jakości* - celem procedury jest zapewnienie, iż ustanowiony w organizacji system audytów jest planowany, niezależny i obejmuje wszystkie elementy WSZJK „Q-Milenium”.
- SYS-04 - *Postępowanie w przypadku reklamacji* - celem procedury jest zapewnienie, aby usługi edukacyjne niezgodne z wymaganiami zostały zidentyfikowane i nadzorowane tak, by zapobiec ich niezamierzonemu wyświadczeniu a w sytuacji reklamacji w procedurze przedstawiono tok postępowania.
- SYS-05 – *Działania korygujące* - celem niniejszej procedury jest wskazanie sposobu eliminowania przyczyn niezgodności w celu zapobiegania ich powtórnemu wystąpieniu.
- SYS-06 – *Działania zapobiegawcze* - celem niniejszej procedury jest wskazanie sposobu eliminowania przyczyn potencjalnych niezgodności w celu zapobiegania ich teraźniejszemu i przyszłemu wystąpieniu.

GSW Milenium ustanowiła, udokumentowała, wdrożyła i doskonali WSZJK „Q-Milenium” oraz w sposób ciągły poprawia jego skuteczność i efektywność, zgodnie z wymaganiami przepisów prawnych i wewnętrznych standardów uczelni.

GSW Milenium:

- zidentyfikowała procesy mające wpływ na WSZJK „Q-Milenium” i jego zastosowanie w organizacji;
- określiła kolejność i wzajemne oddziaływanie tych procesów;
- określiła kryteria i metody używane do zapewnienia efektywności działania i kontroli tych procesów;
- zapewniła zasoby i informacje konieczne do wspierania działań operacyjnych i kontroli tych procesów;
- monitoruje, mierzy i analizuje te procesy;
- wdraża działania konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów.

Procesy te są zarządzane przez uczelnię zgodnie z obowiązującymi wymaganiami.

Władze uczelni zaplanowały proces świadczenia usługi edukacyjnej poprzez opracowanie dokumentacji WSZJK „Q-Milenium” tak, aby osiągnąć wymaganą jakość oferowanych usług edukacyjnych na poziomie szkolnictwa wyższego. W udokumentowanych procedurach opisujących procesy główne organizacji wyszczególniono punkty kontrolne, które pozwalają na prowadzenie procesu zgodnie z zaplanowanymi wymaganiami. Dowodem na prowadzenie nadzoru nad procesem i przeprowadzanie kontroli w wyznaczonych punktach kontroli są zapisy jakości prowadzone i nadzorowane zgodnie z procedurą SYS-02 *Nadzór nad zapisami*.

Wszystkie zmiany w WSZJK „Q-Milenium” są rozpatrywane przez najwyższe kierownictwo uczelni i wdrażane w sposób nie wpływający negatywnie na jego integralność i efektywność.

Stwierdzonym podczas wizytacji problemem jest brak efektów działania systemu, o czym mogą świadczyć:

- wyniki ewaluacji zajęć dydaktycznych dokonywanej przez studentów (wszyscy nauczyciele akademicy uzyskują wysokie lub bardzo wysokie oceny; ankieta dotyczy takich zagadnień jak: zawartość merytoryczną zajęć, aktualność poruszanych zagadnień, organizację zajęć, odbywanie zajęć zgodnie z zaplanowanym terminarzem, punktualność, poszanowanie czasu (zajęcia, przerwy), jasno określone reguły i wymagania, komunikację, dobry kontakt z grupą, prowadzenie zajęć w sposób przystępny i zrozumiały dla studenta, komunikację obustronną (mówi, ale potrafi też słuchać), postawę wykładowcy wobec studentów, efekty kształcenia, realizacja przedmiotu zgodnie z założeniami karty przedmiotu, osiągnięcie zakładanych, dla przedmiotu efektów kształcenia.)

Studenci wypełniają ankiety po zakończonych zajęciach, jednak ich wyniki (nawet ogólne) nie są nigdzie publikowane i udostępniane. Studenci wskazali, że nie widzą sensu ich wypełniania, ponieważ nie zauważają jakichkolwiek zmian po ich uzupełnieniu. Podczas spotkania z ZO PKA wskazali, że dużo chętniej wypełnialiby ankiety, gdyby otrzymywali informację zwrotną dotyczące ich wyników i podjętych działań, wskazali, że dobrym pomysłem byłoby publikowanie „sprawozdania z przeprowadzania ankiet” na stronie internetowej Uczelni, tak, aby każdy zainteresowany mógł się z nim zapoznać.

ZO utożsamia się ze zdaniem studentów, ponieważ w Uczelni brak jest śladów jakiegokolwiek spożytkowania ich wyników, może dlatego, że wszystkie są dobre lub bardzo dobre.

- brak systemu hospitowania zajęć dydaktycznych,

- duża liczba efektów kształcenia przypisywanych poszczególnym przedmiotom, niemożliwa do weryfikacji i nie weryfikowana; według deklaracji, każdy nauczyciel jest zobowiązany do rozliczenia się z realizacji efektów kształcenia przypisanych konkretnemu przedmiotowi. W kartach poszczególnych przedmiotów zawarto informacje na temat planowanych metod i narzędzi dydaktycznych prowadzących do uzyskania zakładanych dla przedmiotu efektów, a także sposobów weryfikacji tych efektów oraz kryteriów oceny. Wskazania te nie mają często odzwierciedlenia w rzeczywistości. Jak wykazała analiza sposobów weryfikacji przedmiotowych efektów kształcenia, metody stosowane przez nauczycieli są nieefektywne lub są źle zastosowane. Potwierdza to również ocena większości prac etapowych.

- występujące przypadki braku różnicowania ocen z zaliczeń i egzaminów wskazujące na brak rzeczywistej weryfikacji efektów kształcenia;

- planowanie zajęć dydaktycznych w sposób nieprawidłowy (np. planowanie jednego dnia tylko wykładów – dla przykładu 6 godzin wykładu z komunikacji społecznej oraz 6 godzin wykładu z psychologii rozwojowej i osobowości);

- brak oceny nauczycieli akademickich, mimo istniejącego ustawowego obowiązku w tym zakresie;
- niski poziom prac dyplomowych, nieprawidłowo sporządzane ich recenzje, pozbawione podstaw wystawianych ocen;
- brak jakiegokolwiek nadzoru nad pracami etapowymi, które często nie są zgodne z zapisami w sylabusach, nie posiadają też kryteriów wystawianych ocen, albo samych ocen.

System dotychczas okazał się nieskuteczny w diagnozowaniu słabych stron procesu kształcenia. Powodem takiego stanu może być to, że został on wprowadzony w życie od roku akademickiego 2013/2014. Taki stan oznacza jednak, że funkcjonujące wcześniej procedury też nie przynosiły pożądanego efektu.

2) W procesie zapewniania jakości i budowy kultury jakości uczestniczą pracownicy, studenci, absolwenci oraz inni interesariusze zewnętrzni.

Stwierdzonym podczas wizytacji problemem jest brak udziału nauczycieli jako interesariuszy wewnętrznych w stworzeniu Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Z rozmów z pracownikami wynika, że nie znają oni poszczególnych procedur, nie brali udziału w ich opracowaniu oraz nie uczestniczą w procesie zapewniania jakości kształcenia.

Studenci biorą udział w procesie zapewniania jakości kształcenia, poprzez swój udział w organach kolegialnych Uczelni stanowią, w których stanowią min. 20% składu (co zostało ustalone na podstawie listy obecności Senatu Uczelni i Rady Wydziału).

Przeprowadzona wizytacja pozwala stwierdzić, że w Uczelni dość aktywnie działa samorząd studencki, który współpracuje z Władzami Uczelni i próbuje aktywizować społeczność akademicką różnymi sposobami np. spotkania, ogłoszenia w gablocie z ogłoszeniami, jak i poprzez serwis społecznościowy, na którym zamieszcza różnego rodzaju informacje, prowadzi konsultacje, publikuje ogłoszenia.

Stopień zainteresowania studentów jakością kształcenia nie jest niski, jednak wolą oni być „uczestnikami biernymi”, niechętnie angażują się w działania związane np. z pracą w samorządzie. Studenci w większości pracują, założyli rodziny i nie mają czasu na angażowanie się w działalność na rzecz samorządu studenckiego.

Należy stwierdzić, że jeżeli nie wszyscy, to grupa studentów mająca ciągły kontakt z pozostałymi (członkowie samorządu) podejmuje pewne działania na rzecz jakości kształcenia.

Udział interesariuszy zewnętrznych, w tworzeniu koncepcji kształcenia na kierunku pedagogika jest udokumentowany. Opinię, w formie ankiety, dotyczącej przygotowywanych efektów kształcenia przekazało 23 instytucji (lista w punkcie 1 raportu). Uczelnia dokonała analizy przesłanych ankiet oraz opracowała wskazania interesariuszy zewnętrznych do proponowanej koncepcji kształcenia.

Tabela nr 1 Ocena możliwości realizacji zakładanych efektów kształcenia.

Zakładane efekty kształcenia	Program i plan studiów	Kadra	Infrastruktura dydaktyczna/ biblioteka	Działalność naukowa	Działalność międzynarodowa	Organizacja kształcenia
wiedza	+/-	+/-	+/-	+	—	+/-
umiejętności	+/-	+/-	+/-	+	—	+/-
kompetencje społeczne	+/-	+/-	+/-	+	—	+/-

- + - pozwala na pełne osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia
 +/- - budzi zastrzeżenia - pozwala na częściowe osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia
 - - nie pozwala na osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

Ocena końcowa 8 kryterium ogólnego³ CZĘŚCIOWO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Jednostka stworzyła Wewnętrzny System Zapewniania Jakości Kształcenia, trudno jednak mówić o efektach jego działania, nie służy on dotychczas systematycznej, kompleksowej ocenie efektów kształcenia. W trakcie wizytacji stwierdzono, że wyniki tej oceny nie stanowią jakiegokolwiek podstawy do rewizji programu studiów oraz metod jego realizacji zorientowanej na doskonalenie jakości jego końcowych efektów.

2) W procesie zapewniania jakości i budowy kultury jakości nie uczestniczą pracownicy, biorą natomiast udział studenci oraz interesariusze zewnętrzni.

9. Podsumowanie

Tabela nr 2 Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

L.p.	Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
		wyróżniająco	w pełni	znaczaco	częściowo	niedostatecznie
1	koncepcja rozwoju kierunku		X			
2	cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji				X	

3	program studiów				X	
4	zasoby kadrowe				X	
5	infrastruktura dydaktyczna			X		
6	prowadzenie badań naukowych ³		X			
7	system wsparcia studentów w procesie uczenia się			X		
8	wewnętrzny system zapewnienia jakości				X	

Ocena możliwości uzyskania zakładanych efektów kształcenia i rozwoju ocenianego kierunku w wizytowanej jednostce oraz zapewnienia wysokiej jakości kształcenia, a także wskazanie obszarów nie budzących zastrzeżeń, w których wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia jest wysoce efektywny oraz obszarów wymagających podjęcia określonych działań (uzasadnienie powinno odnosić się do konstatacji zawartych w raporcie, zawierać zalecenia).

Gnieźnieńska Szkoła Wyższa Milenium prowadzi kształcenie na kierunku pedagogika studia I stopnia o profilu praktycznym i studia II stopnia o profilu ogólnoakademickim. Dla realizacji procesu kształcenia zatrudnia 78 nauczycieli akademickich, których kwalifikacje naukowe i praktyczne w zdecydowanej większości gwarantują realizację celów i efektów kształcenia. Uczelnia dysponuje bardzo dobrą bazą lokalową, którą cyklicznie powiększa i doskonali. Prowadzi również zespół placówek edukacyjnych: Akademickie Gimnazjum Milenium, Szkołę Podstawową Milenium oraz Przedszkole „Mali Odkrywczy”, co wydaje się dość istotne, tak z punktu widzenia możliwości organizacji praktyk studenckich, jak i pozyskiwania metodyków. Uczelnia zatrudnia dobrze przygotowaną kadrę administracyjną, dysponuje również dokumentacją umożliwiającą realizację procesu kształcenia.

Mimo wielu pozytywów i -teoretycznie rzecz ujmując- warunków do prowadzenia studiów na kierunku pedagogika, w funkcjonowaniu Jednostki występują liczne niedoskonałości zagrażające osiągnięciu założonych efektów kształcenia. Wszystkie te uchybienia wynikają z braku funkcjonowania wewnętrznego systemu jakości kształcenia. Opracowane procedury nie zostały wprowadzone w życie, skutkiem czego przyjęte zostały niewłaściwe dla profilu praktycznego efekty kształcenia, dopuszczone zostały do realizacji nie recenzowane sylabusy, w których efekty kształcenia nie są możliwe do

³ Ocena obligatoryjna jedynie dla studiów II stopnia i jednolitych magisterskich.

osiągnięcia, a wskazane sposoby ich weryfikacji zapisane są tylko teoretycznie. Żaden zespół nie oceniał i nie analizował niewłaściwie przypisanych przedmiotom punktów ECTS, zapewne żaden też nie oceniał instrukcji praktyk, która nie realizuje standardów kształcenia nauczycieli, albo zgodności z prawem wprowadzonego kształcenia na odległość. Nikt zapewne nie zajmował się procedurą dyplomowania, niektóre prace, jak i ich recenzje prezentują poziom, którego nie można odnieść do kształcenia akademickiego. Władze Uczelni nie dokonują oceny nauczycieli akademickich, mimo iż prawo nakłada ten obowiązek, nie monitorują też realizowanego procesu kształcenia. Niepokoi także fakt przyjęcia wyjątkowo małej liczby godzin realizowanych w kontakcie z nauczycielem akademickim. Błędów w realizowanej koncepcji kształcenia jest bardzo wiele.

Uczelnia, jeżeli zamierza prowadzić kształcenia na kierunku pedagogika, powinna przystąpić do rzetelnej realizacji wewnętrznego systemu jakości kształcenia, powinna powołać zespoły do spraw jakości, które po zapoznaniu się z obowiązującym prawem, przeanalizują wszystkie elementy koncepcji kształcenia, od sylwetki absolwenta zaczynając a na pracy dyplomowej kończąc.

Tabela po odpowiedzi na raport z wizytacji:

L.p.	Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
		wyróżniająco	w pełni	znaczaco	częściowo	niedostatecznie
1	koncepcja rozwoju kierunku		X			
2	cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji			X		
3	program studiów			X		
4	zasoby kadrowe			X		
5	infrastruktura dydaktyczna			X		
6	prowadzenie badań naukowych ⁴		X			

⁴ Ocena obligatoryjna jedynie dla studiów II stopnia i jednolitych magisterskich.

7	system wsparcia studentów w procesie uczenia się		X			
8	wewnętrzny system zapewnienia jakości			X		